

Chuyến Tông Du Abu Dhabi Của Đức Giáo Hoàng Phanxicô, từ ngày 3 tới ngày 5 tháng Hai năm 2019

1. Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất và Chuyến Viếng Thăm Tới của Đức Phanxicô

Tin Đức Phanxicô sẽ viếng thăm Các Tiểu Vương Quốc (Emirates) Ả Rập Thống Nhất vào tháng Hai tới, được công bố giữa lúc chúng tôi đang thăm viếng Dubai 3 ngày, khiến chúng tôi lưu ý tới Các Tiểu Vương Quốc này nhiều hơn.

Phải nói sự phát triển của United Arab Emirates (UAE) trong mấy năm nay là một phép lạ. Cứ nhìn hàng đoàn du khách đổ về Dubai hàng ngày và những Malls rộng mênh mông đầy khách hàng qua lại gần như suốt 24 giờ một ngày và nhất là những tòa nhà chọc trời thi đua nhau vươn lên đủ thấy vận tốc và bề dày của phép lạ đó. Nhưng điều làm chúng tôi khâm phục là: tuy là một quốc gia Hồi Giáo, nhưng ngoại trừ các giờ kinh cố định mà dù bạn không muốn nghe vẫn phải nghe qua các loa phóng thanh đặt ở mọi nơi công cộng, kể cả trong các Malls, người Dubai ít khi nói đến tôn giáo của họ và trong các chặng (gần 30 hoặc 40) của chuyến đi “hop on hop off”, chỉ có một điểm dừng để thăm một đền thờ Hồi Giáo (có đến 5,000 đền thờ khắp UAE). Ngoài ra, các tòa nhà cũng như các cửa tiệm phần lớn không đề tên bằng mẫu tự Ả Rập mà bằng mẫu tự La Tinh. Các người phục vụ tại Dubai, ai cũng hiểu và nói được tiếng Anh. Tất cả khiến người ta có cảm tưởng Dubai quả là nhà, không hẳn một nơi tới viếng thăm của du khách. Một điều thật khác với những nơi như Thẩm Quyển, Bắc Kinh, Thượng Hải. Dù người Trung Quốc kìn kìn kéo nhau qua thăm Dubai. Đứng ở Dubai

Mall 5 phút thôi, bạn sẽ thấy ít nhất 4 đoàn du khách Trung Quốc diễu hành qua dưới “ngọn cờ” hướng dẫn của hướng dẫn viên du lịch người Dubai hoặc Trung Quốc. Biết họ là người Trung Quốc, vì họ thường rất ồn ào lớn tiếng!

Thành thử không lạ gì Đông Cung Thái Tử của Abu Dhabi, Mohammed bin Zayed bin Sultan Al-Nahyan, nhân chuyến viếng Vatican năm 2016, đã mời Đức Phanxicô chính thức viếng thăm nước ông. Dù sao, thì trong 10 triệu dân của cả nước, chỉ có 1 triệu rưỡi là người bản xứ (emirati), hết 8 triệu rưỡi là người nước ngoài tới làm việc tại đây, trong đó, không thiếu các Kitô hữu (13% tổng dân số Emirates). Con số thống kê chính thức cho thấy ít nhất có tới 900,000 người Công Giáo có mặt tại đất nước này. Con số này quả vượt xa con số người Công Giáo hiện diện tại Azerbaijan, nơi năm 2003, chỉ có 250 người Công Giáo; con số này tăng lên vào khoảng 1,500 người lúc Đức Phanxicô đến thăm nước này năm 2016, mà phần đông nhờ sự hiện diện của ngoại kiều tới đó làm việc!

Dù trong ba ngày thăm viếng Dubai, chúng tôi không thấy một ngôi nhà thờ Kitô Giáo nào, nhưng theo Gerard O’Connell của Tạp Chí America, các Kitô hữu có thể thờ phượng trong khoảng 40 nhà thờ, phần lớn được xây dựng trên các mảnh đất do các nhà cai trị Emirates hiến tặng. Con số nhà thờ này nhiều hơn mọi nước khác thuộc Hội Đồng Hợp Tác Vùng Vịnh (GCC= Gulf Cooperation Council, một liên minh chính trị và kinh tế gồm 6 nước Trung Đông: Saudi Arabia, Kuwait, the United Arab Emirates, Qatar, Bahrain, và Oman) cộng lại.

Theo Đức Cha Paul Hinder, O.F.M.Cap., đại diện tông toà Vùng Nam Arabia, việc nâng đỡ cộng đồng Kitô Giáo phát xuất từ thẩm quyền tối cao của đất nước.

Cũng nên biết UAE, một trong các trung tâm kinh tế quan trọng nhất tại Trung Đông và là một trung tâm giao thương và du lịch lớn của cả vùng, giáp giới với Oman về phía đông và Saudi Arabia về phía nam, và có cùng hải biên với Qatar về phía đông và Iran về phía Bắc. Nước này theo chế độ quân chủ tuyệt đối, tạo thành nhờ việc liên bang hóa 7 tiểu vương quốc.

Mỗi tiểu vương quốc được cai trị bởi một *emir* (tiểu vương) và 7 tiểu vương này tạo thành Hội Đồng Liên Bang Tối Cao; Hội Đồng này bầu ra vị thủ tướng và một trong 7 tiểu vương phục vụ trong tư cách tổng thống của cả nước.

Về phần Đức Phanxicô, từ ngày lên ngôi giáo hoàng, ngài đã bắt tay với người Hồi Giáo khắp nơi trên thế giới: ngài đã tới thăm nhiều quốc gia đa số theo Hồi Giáo, như Bosnia-Herzegovina, Bangladesh, Egypt, Jordan, Palestine và Turkey, tìm cách cổ vũ hoà bình giữa người Kitô hữu và người Hồi Giáo. Do đó, khẩu hiệu của chuyến thăm UAE sẽ là: “Hãy biến con thành máng chuyển hòa bình”, một câu trích từ Kinh Hòa Bình của Thánh Phanxicô.

Dịp này, Tòa Thánh cũng tiết lộ: huy hiệu của chuyến đi sẽ là “con chim bồ câu mang cành ôliu”. Con bồ câu màu trắng bọc viền vàng, là màu của Vatican, trong khi các màu đỏ, trắng và đen được vẽ lên thân bồ câu; đây là các màu chính thức của UAE.

Nhận định về chuyến viếng thăm này, Ngài Sheikh Mohammed bin Rashid Al Maktoum, Phó Tổng Thống và Thủ Tướng của UAE và là Tiểu Vương của Dubai, viết rằng: “chúng tôi chào đón tin về chuyến viếng thăm UAE của Đức Giáo Hoàng Phanxicô vào tháng Hai tới – một chuyến viếng thăm sẽ tăng cường các mối dây liên kết của chúng ta và sự hiểu biết lẫn nhau, tăng tiến cuộc đối thoại liên tôn và giúp chúng ta làm việc với nhau để duy trì và xây dựng hoà bình giữa các quốc gia trên thế giới”.

Đông Cung Thái Tử Mohammad Bin Zayed cũng bày tỏ lòng hân hoan trước tin về chuyến viếng thăm của Đức Giáo Hoàng Phanxicô: “UAE hân hoan chào đón Đức Giáo Hoàng Phanxicô về chuyến viếng thăm UAE sắp tới. Ngài là biểu tượng của hoà bình, khoan dung và cố vũ tình huynh đệ. Chúng tôi mong đợi chuyến viếng thăm lịch sử này, qua đó, chúng ta sẽ tìm cách đối thoại về việc chung sống hòa bình giữa các dân tộc”

Hoàng Tử Abdullah Bin Zayed Al Nahyan, Bộ Trưởng Ngoại Giao và Hợp Tác Quốc Tế, viết trên Twitter: “Chúng tôi được vinh dự nghênh đón Đức Giáo Hoàng Phanxicô, Vị Giáo Hoàng của Hòa Bình, Yêu Thương, và Hiệp Sĩ của Tình Huynh Đệ Nhân Loại, tới lãnh thổ của yêu thương và khoan dung UAE”.

Tòa Thánh thì hy vọng chuyến viếng thăm sẽ “đặc biệt truyền bá hòa bình của Thiên Chúa trong tâm hồn mọi người có thiện chí. Chuyến Đức Giáo Hoàng Phanxicô thăm viếng thế giới Ả Rập là một điển hình hoàn hảo của nền văn hóa gặp gỡ”.

Viết trên tờ Khaleej Times, Đức Cha Paul Hinder, Đại Diện Tông Toà vùng Nam Arabia (UAE, Oman và Yemen) nói rằng “tôi bày tỏ lòng biết ơn chính phủ UAE đã làm cho chuyến viếng thăm trở thành khả hữu. Tôi thúc giục cộng đồng Kitô giáo và các tín hữu Công Giáo chúng ta hãy tôn trọng và hợp tác với các chỉ thị của một toán đặc nhiệm đang được thành lập để lo cho chuyến viếng thăm. Nhóm đặc biệt này sẽ làm việc chặt chẽ với chính phủ để bảo đảm chuyến viếng thăm diễn ra trôi chảy và theo hoạch định”.

Mục sư trưởng của Nhà Thờ Anh Giáo Thánh Andrew ở Abu Dhabi nói với Gulf News rằng chuyến viếng thăm UAE của Đức Giáo Hoàng Phanxicô sẽ là một biến cố lịch sử: “Nó vừa tỏ lòng tôn trọng đối với hoàng gia, và cam kết lâu đời của họ trong việc phát huy một xã hội chung sống và chấp nhận nhau – vừa vinh danh cộng đồng Công Giáo Rôma phồn thịnh và tín trung xưa nay vốn là thành phần của lịch sử UAE. Họ đã can dự vào việc thành lập những trường học và bệnh viện đầu tiên tại UAE và các nhà thờ của họ đầy chật người thờ phượng thường xuyên cầu nguyện cho đất nước họ gọi là quê hương”. Mục Sư Thompson nói thêm rằng các Kitô Hữu Công Giáo Rôma làm UAE phong phú qua việc họ phục vụ ngành giáo dục, chăm sóc y tế, hàng không và kỹ nghệ khách sạn. Hiến Chương Khoan Dung, Sống Chung và Hòa Bình cũng cố vũ việc tôn trọng tính đa dạng văn hóa và bác bỏ bạo động, chủ nghĩa cực đoan và phân biệt chủng tộc.

Có điều đáng lưu ý là báo chí UAE ít bình luận về tin tức này. Tờ Khaleej Times cũng như tờ Gulf News chỉ đăng lại bản tin của A.P. và Reuters mà không bình luận.

Riêng tờ The National trích đăng một bài bình luận của một tác giả người Anh, Paul Vallyley. Tác giả này cho rằng không như vị tiền nhiệm, Đức Phanxicô tìm cách hàn gắn các chia rẽ với thế giới Hồi Giáo. Ngài đặc biệt có thiện cảm với các nhóm thiểu số Hồi Giáo bị áp bức. Ngài không sợ lên tiếng bênh vực Hồi Giáo. Nhưng ngài cũng không sợ bênh vực tư thế càng ngày càng thiểu số của các Kitô hữu Trung Đông.

Tờ The National có lẽ là tờ báo duy nhất ở UAE có bài xã luận về tin chuyến viếng thăm. Tờ này cho rằng chuyến viếng thăm của Đức Phanxicô nhắc nhở công luận rằng: người Hồi Giáo và người Kitô Giáo chia sẻ với nhau nhiều hơn là chia rẽ. Và chuyến đi này muôn vinh danh các giá trị khoan dung và cởi mở từng biến UAE thành ngọn đuốc của hòa bình và hoà hợp trong 1 thế giới càng ngày càng chia rẽ.

Bài xã luận ngày 7 tháng 12 cho rằng vì sự xuất hiện của các phong trào dân túy tại Tây Phương chuyên khai thác số phận không may của di dân và người tị nạn cho các mục tiêu chính trị của họ và việc trình bày sai lầm về Hồi Giáo của các nhóm cực đoan như ISIS, nên lòng bất khoan dung ngày càng phát triển. Rất may, nó không có đất đứng tại UAE. Tại đây, các đền Hồi Giáo và các nhà thờ Kitô Giáo đứng cạnh bên nhau. Lối sống tại UAE tố cáo sự gian dối của các nhóm cực đoan.

Lời mời Đức Giáo Hoàng phát xuất cả từ Sheikh Mohamed bin Zayed, đông cung thái tử của Abu Dhabi, lẫn từ Giáo Hội Công Giáo tại UAE. Lời mời này phần nào nhìn nhận vai trò quan trọng của cộng đồng rộng lớn người Công Giáo Phi Luật Tân trong xã hội UAE. Đồng thời là một thông điệp gửi cho toàn thế giới rằng: linh đạo là phẩm chất nhân bản phổ quát nhằm thống nhất hóa chứ không chia rẽ chúng ta.

Bài nhận định kết luận rằng tại UAE, nơi người thuộc mọi tín ngưỡng và không tín ngưỡng từ hơn 200 quốc gia sống bên nhau một cách hoà bình và hạnh phúc, nhà lãnh đạo của 1.2 tỷ người Công Giáo sẽ cảm nghiệm được tình huynh đệ nhân bản đầu tay.

2. Đức Phanxicô gửi thông điệp cho Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất: “đức tin vào Thiên Chúa hợp nhất chứ không chia rẽ”

Theo tin Zenit, ngày 31 tháng 1, Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã ngỏ một sứ điệp video với Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, trong đó, ngài nhấn mạnh “Tôi sung sướng vì đây là cơ hội Chúa ban

cho tôi để, trên lãnh thổ thân yêu của các bạn, tôi viết một trang sử mới trong các mối liên hệ giữa các tôn giáo, xác nhận rằng chúng ta là anh chị em dù có khác nhau”.

Ngài ca ngợi đất nước của họ như “một lãnh thổ tìm cách trở thành mẫu mực của việc sống chung, tình huynh đệ và gặp gỡ nhân bản giữa các nền văn minh và văn hóa khác nhau, nơi nhiều người tìm được nơi an toàn để làm việc và sống tự do, với lòng tôn trọng sự đa dạng”.

Sau đây là nguyên văn thông điệp của Đức Phanxicô dựa vào bản tiếng Anh của Tòa Thánh:

Nhân dân Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất thân mến,
Al Salamu Alaikum / Chúc bình an ở với các bạn!

Tôi rất vui khi, trong một vài ngày tới, tôi được đến thăm đất nước của các bạn, một vùng đất đang tìm cách trở thành một mô hình của chung sống, của tình huynh đệ nhân bản và của cuộc gặp gỡ giữa các nền văn minh và văn hóa đa dạng, nơi nhiều người tìm thấy nơi an toàn để làm việc và sống tự do, với lòng tôn trọng sự đa dạng.

Tôi hân hoan được gặp một dân tộc biết sống hiện tại nhưng hướng về tương lai. Sheikh Zayed, người sáng lập Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất, người được tưởng nhớ cách danh dự, đã rất đúng khi tuyên bố: Sự giàu có thực sự không chỉ hệ ở tài nguyên vật chất; sự giàu có thực sự của quốc gia hệ ở những con người biết xây dựng tương lai của quốc gia họ... Những con người mới là sự giàu có thực sự”.

Tôi nhiệt liệt cảm ơn Hoàng thân Sheikh Mohammed bin Zayed bin Sultan Al Nahyan, người đã mời tôi tham dự cuộc gặp gỡ tôn giáo với chủ đề “tình anh em nhân bản”. Và tôi biết ơn các nhà chức trách khác của Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất vì sự hợp tác tuyệt vời của họ, lòng hiếu khách quảng đại của họ và sự chào đón huynh đệ cao quý đã được cung hiến cách cao thượng làm cho chuyến thăm này trở nên khả hữu.

Tôi cảm ơn người bạn và là người anh em thân yêu của tôi, Đại Giáo Sĩ của Al-Azhar, Tiến sĩ Ahmed Al-Tayeb và những người đã hợp tác trong việc chuẩn bị cuộc gặp gỡ này, vì sự can đảm và ý chí của họ để khẳng định rằng đức tin vào Thiên Chúa hợp nhất thay vì chia rẽ, nó mang chúng ta lại gần nhau hơn ngay trong sự khác biệt, khiến chúng ta tránh xa sự thù địch và ác cảm.

Tôi rất vui vì cơ hội này được Chúa ban cho tôi để, trên mảnh đất thân yêu của các bạn, tôi viết một trang sử mới trong mối liên hệ giữa các tôn giáo, xác nhận rằng chúng ta là anh chị em dù chúng ta khác nhau.

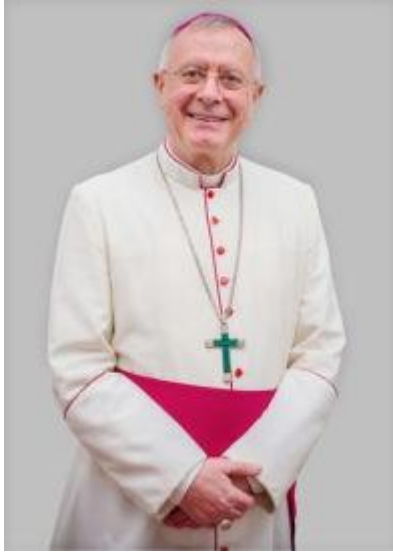
Tôi hân hoan chuẩn bị để được gặp và chào đón “*eyal Zayid fi dar Zayid / con trai của Zayid tại nhà của Zayid*”, một lãnh thổ thịnh vượng và hòa bình, một lãnh thổ của mặt trời và hòa hợp, một lãnh thổ chung sống và gặp gỡ!

Cảm ơn các bạn rất nhiều, và hẹn gặp lại! Hãy cầu nguyện cho tôi!

3. Cử hành Thánh Lễ Đại Trào đầu tiên tại Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất là một hồng ân đối với Cộng Đồng Công Giáo

Ngày 21 tháng 1, 2019, vị Đại Diện Tông Tòa vùng Nam Ả Rập, Đức Cha Paul Hinder, đã dành cho hãng tin Zenit một cuộc phỏng vấn về chuyến đi sắp tới của Đức Giáo Hoàng Phanxicô tại các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, vốn là một phần trong vùng do Đức Cha phụ trách.

Theo Đức Cha, “bất luận đó là các Kitô hữu sống giữa người Hồi Giáo hay người Hồi Giáo sống giữa các Kitô hữu, chúng ta đều phải học để sống hoà hợp với nhau”.

Và mặc dù đây không phải là lần đầu tiên Đức Phanxicô tới thăm một quốc gia Hồi Giáo (ngài từng viếng thăm các nước đại đa số theo Hồi Giáo khác như Thổ Nhĩ Kỳ, Bosnia, Azerbaijan, Ai Cập và Bangladesh), nhưng Đức cha Hilder, thuộc dòng Phanxicô, sinh ở Thụy Sĩ, đại diện tông tòa miền Nam bán đảo Ả Rập (các nước Yemen, Oman, Saudi Arabia, Qatar, Bahrain và Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất), cho hay việc công bố chuyến đi này

vẫn khiến nhiều người ngạc nhiên. Vì người Công Giáo ở vùng đất này đều là người ngoại quốc, phát xuất từ hơn 100 quốc gia, chủ yếu là Phi luật tân, Ấn độ. Thành thử, Đức Giáo Hoàng tới đây chắc chắn là khuyến khích các Kitô hữu sống đức tin của mình giữa những người Hồi Giáo qua đối thoại “Tất cả chúng ta biết rằng qua đối thoại, nhiều điều có thể đạt được, và Đức Giáo Hoàng Phanxicô là một đại sứ đích thực của hòa bình”.

Hỏi về cơ hội diễn ra chuyến viếng thăm này, Đức Cha Hilder cho biết: Đức Phanxicô thực hiện chuyến viếng thăm theo lời mời của hoàng thân Sheikh Mohammed bin Zayed Al Nahyan, đồng cung thái tử của Abu Dhabi, để tham dự Cuộc Gặp Gỡ Liên Tôn về “tình huynh đệ nhân bản”.

Nói về bầu khí trong vùng, Đức Cha Hilder cho hay: khi ngài mới tới đây cách nay 15 năm, bầu khí tại Abu Dhabi là bầu khí “bất khả hữu” nhưng nay đã có nhiều thay đổi trong cung cách các Nước Vùng Vịnh cổ vũ và tự phóng chiếu mình như các quốc gia có trách nhiệm khắp thế giới. Họ đã khởi xướng và lãnh đạo nhiều chiến dịch nhân đạo, mà theo ngài, tạo ra một xã hội khoan dung là một diễn biến tự nhiên trong viễn kiến này...

Nhờ thế, Đức Phanxicô sẽ là thượng khách của nhà nước và trong tư cách này, chính phủ của Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất sẽ

làm mọi cố gắng để sắp xếp và cung cấp mọi điều cần thiết cho chuyến thăm của Đức Giáo Hoàng. Việc dự kiến cử hành thánh lễ công cộng đầu tiên quả là một hồng phúc đối với cộng đồng Công Giáo ở đây. Ngoài ra, không hề có phản ứng tiêu cực nào quanh chuyến viếng thăm của Đức Giáo Hoàng.

Về tính “di dân” của Đạo Công Giáo tại đây, Đức Cha Hilder nói rằng, “quả thực, chúng tôi là một ‘Giáo Hội di cư’ và tôi là ‘giam mục di dân’. Một trong các thư mục vụ năm 2015 của tôi tựa là ‘Nếu có thể, về phần anh chị em, hãy sống hoà bình với mọi người’ lấy từ thư Rôma 12:18. Tôi bắt đầu lá thư bằng những lời sau đây: ‘Những ngày này, chúng ta hầu như ngày nào cũng đọc về những người bị kỳ thị, tra tấn, và thậm chí bị giết: một số vì họ thuộc một bộ lạc hay một sắc tộc đặc thù; một số vì họ có 1 tôn giáo khác’.

“Nên, điều tôi muốn nói là dù chúng ta có thể khác về dáng vẻ, sắc tộc, văn hóa, và áo quần, tất cả chúng ta đều như nhau và muốn cùng những điều như nhau; đức tin, đức cậy và đức mến. Các điều chúng ta tin nối kết chúng ta chặt chẽ đến nỗi dù phát xuất từ nhiều bối cảnh khác nhau, chúng ta vẫn sống với nhau một cách hòa bình và hoà hợp. Các giáo xứ của chúng ta, tại Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất cũng như tại các quốc gia của Hội Đồng Hợp Tác Vùng Vịnh, phát triển rực rỡ trên các dị biệt này và rất sôi động và sống động. Mọi nền văn hóa được cử hành với các phong tục và lòng sùng kính của họ; thí dụ, có loạt cử nhật cử hành Thánh Lễ trong các cộng đồng Phi luật tân dẫn đến lễ Giáng Sinh tại mọi giáo xứ ở Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất. Chúng được sự tham dự của hàng ngàn tín hữu hoặc trước khi đi làm vào buổi sáng hay muộn về chiều tối. Tương tự như thế, cộng đồng Công Giáo nói tiếng Ả rập thuộc các giáo hội và nghi lễ khác nhau, với các thành viên đến từ Lebanon, Syria, Jordan, Ai cập, Iraq và Palestine và quá nữa là một chứng từ cho thấy đức tin đem mọi người chúng tôi đến với nhau”.

Đức Cha cũng cho biết, dù ý niệm ‘tự do tôn giáo’ và ‘tự do thờ phượng’ được hiểu khác nhau giữa người Kitô giáo và người Hồi Giáo, tín hữu Công Giáo tại Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất đã có thể “thờ phượng và cầu nguyện trong các khu vực được

chỉ định trong 6 thập niên qua. Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất là một xã hội rất khoan dung. Ngôi nhà thờ đầu tiên ở Abu Dhabi đã được khánh thành năm 1963 bởi chính ông hoàng quá cố Sheikh Shakbout, lúc ấy là nhà cai trị của Abu Dhabi”.

Bên cạnh Công Giáo, các anh em đại kết cũng có các nhà thờ khắp Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, chưa kể các tôn giáo khác như Ấn giáo và Đạo Sikh.

Theo Đức Cha Hilder, dù có những dị biệt về tự do tôn giáo, nhưng nguyên sự kiện người Công Giáo được phép thực hành tôn giáo của mình mà không bị một ác ý nào cũng là điều đáng ca ngợi. Ngài nói: “Là cư dân của đất nước, chúng tôi phải tuân theo luật pháp và tư pháp của họ, một điều cũng đúng đối với bất cứ quốc gia nào khác”.

Nhân dịp này, Đức Cha Hilder ca ngợi các cố gắng đối thoại của Đức Phanxicô. Theo Ngài đây không phải là cuộc đối thoại Hồi Giáo Kitô giáo đầu tiên của Đức Phanxicô. Năm 2017, khi tham dự một hội nghị tôn giáo ở Cairo, Ai cập, ngài đã tuyên bố rõ ràng: “Chúng ta một lần nữa hãy nói tiếng ‘không’ cương quyết và rõ ràng đối với mọi hình thức bạo động, trả thù, và kỳ thị thực hiện dưới danh tôn giáo và nhân danh Thiên Chúa”.

“Thành thử, từ câu nói trên, ta biết rằng qua đối thoại, nhiều điều có thể đạt tới và Đức Giáo Hoàng Phanxicô là một đại sứ đích thực của hòa bình, ngài đã can đảm vượt qua các biên giới, phát huy những cuộc gặp gỡ đích thân với các nhà lãnh đạo tôn giáo, nguyên thủ quốc gia và các tổ chức nhân đạo trong thế giới Ả Rập. Ngài đã thăm một số nước Hồi Giáo chính... Ngài tiếp tục sứ mệnh này để mở màn cuộc đối thoại và giải quyết các căng thẳng ở một số nước giữa người Hồi giáo và Kitô giáo”.

Đức cha cho rằng trong các cuộc gặp gỡ như thế, các quan điểm tôn giáo được chia sẻ, không nhằm đặt ra một mục tiêu nhưng đạt được sự đồng thuận có thể định hình cho các hành động sẽ đem lại thay đổi trong “tư duy” và “cách nhìn” nơi người bình thường. “Tất cả chúng ta đều muốn có hòa bình, đó là tiêu chuẩn nhân đạo căn bản đầu tiên,

và chúng ta sống trong hòa bình với người lân cận bất kể tôn giáo, tín ngưỡng hay sắc tộc của họ. Bất kể là người Kitô hữu sống giữa người Hồi giáo hay người Hồi giáo sống giữa các Kitô hữu, chúng ta đều phải học để sống hòa hợp với nhau".

Đối với thiên kiến cho rằng Hồi giáo bất tương hợp với nhân quyền, tự do của con người, dân chủ, Đức Cha Hilder cho rằng đã sống ở 1 nước Hồi Giáo hơn 1 thập niên nay, ngài thấy không đúng như thế. Lẽ dĩ nhiên có một số quan niệm sai lầm và ý thức hệ liên quan với Hồi giáo và vì thế, cuộc đối thoại liên tôn là điều cần thiết. Một số tập tục văn hóa bị hiểu lầm là thực hành Hồi giáo và đây là điều nhiều hội nghị và các cuộc hội thảo nhằm sửa chữa.

Đức cha Hilder cũng hy vọng rằng chuyến viếng thăm của Đức Phanxicô sẽ giúp cải thiện số phận của các cộng đồng thiểu số Kitô giáo. Ngài thừa nhận rằng tại các nước trong vùng, bị chiến tranh làm cho tan hoang, nhiều cộng đồng thiểu số Kitô giáo phải chịu nhiều tàn khốc. Nhưng điều cũng đúng là các cộng đồng thiểu số Hồi giáo cũng cùng chung số phận; thành thử đây không phải là chiến tranh tôn giáo, nhưng là những ý thức hệ làm lẫn lộn công người vô tội nhân danh tôn giáo. Đức Phanxicô nhiều lần tố cáo các hành động ấy và cực lực bác bỏ chúng bằng tiếng “không” rõ ràng.

4. 135,000 vé tham dự Thánh Lễ của Đức Phanxicô tại Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất

Theo Vatican News, hàng ngàn người Công Giáo xếp hàng bên ngoài các nhà thờ tại Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất để lấy vé tham dự thánh lễ đầu tiên của một vị giáo hoàng tại Bán Đảo Ả Rập.

Đức Phanxicô sẽ tới thủ đô Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, Abu Dhabi, tối Chúa Nhật này. Chủ đề chuyến viếng thăm từ ngày 3 tới ngày 5 tháng 2 là “Hãy biến con thành Máng Chuyển Hòa Bình”. Đây sẽ là chuyến tông du ngoại quốc lần thứ 27 của Đức Phanxicô.

Cao điểm chuyến đi sẽ là Thánh Lễ ngài sẽ cử hành hôm thứ Ba, 5 tháng 2, tại Vận Động Trường Zayed ở Abu Dhabi, một thánh lễ sẽ có khoảng 135,000 người tham dự.

Vé trên không những cấp cho hàng ngàn tín hữu quyền tham dự thánh lễ của Đức Giáo Hoàng mà còn cho họ một ngày nghỉ việc.

Phép nghỉ trên được công bố bởi Bộ Tài Nguyên Nhân Bản và Tiểu

Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất Hóa (emiratisation) và cho thấy cố gắng của Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất trong việc tạo điều kiện cho cuộc đối thoại liên tín ngưỡng, một cố gắng trùng hợp với Năm Khoan Dung 2019.

Người tìm vé tỏ ra rất kiên nhẫn và quyết tâm trong việc tìm dịp tham dự biến cố hiếm hoi là Thánh Lễ do Đức Giáo Hoàng cử hành này. Thiện nguyện viên Lucy Pascua, người hướng dẫn đám đông tại Nhà Thờ Công Giáo St Mary ở Dubai, nói rằng “Khoảng 4 giờ 30 chiều đã có một hàng xếp hàng dài rồi, dù việc phân phối vé chỉ bắt đầu diễn ra lúc 6 giờ chiều”.

Pascua cho biết: Khoảng 36,000 vé đã được phân phối cho các cá nhân vào cuối ngày thứ Sáu.

Khoảng 1 triệu người Công Giáo sống ở Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất theo ước tính của Toà Đại Diện Tông Tòa Miền Nam Bán Đảo Ả Rập, là thẩm quyền tài phán chính thức của Giáo Hội Công Giáo phụ trách Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, Oman, và Yemen.

Với lượng đòi hỏi đồ sộ là 135,000 chỗ ngồi tham dự Thánh Lễ vào hôm thứ Ba, các tên đã được bốc thăm, đôi khi chỉ có một thành viên trong gia đình được trúng thăm mà thôi.

Ca đoàn

Một ca đoàn đa quốc gia gồm 120 thành viên thuộc 9 nhà thờ ở Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất đã được thành lập để hát trong Thánh Lễ Đại Trào. Họ sẽ được đệm bởi một đàn organ và dàn kèn đồng 10 chiếc. Các thành viên của ca đoàn phát xuất từ 283 ca sĩ thuộc 120 ca đoàn dự các buổi tập dượt. Họ là người Phi luật tân, Ấn độ, Lebanese, Syrians, Jordanians, Armenians, Pháp, Ý, Nigerians, Hoa kỳ, Nam dương, Hòa lan và Á căn đình.

Ca đoàn đặt dưới sự điều khiển của Joy Santos, người Phi luật tân

5. Quốc Vụ Khanh Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất viết về chuyến viếng thăm ngày mai của Đức Phanxicô

Vatican News ngày 1 tháng 3, 2019 có đăng tải bài nhận định sau đây của Quốc Vụ Khanh Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, Ngài Tiến Sĩ Sultan Ahmed Al Jaber, về chuyến viếng thăm Các Tiểu

Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất của Đức Phanxicô:

Khi Đức Giáo Hoàng Phanxicô tới Abu Dhabi vào tuần tới, đó sẽ là chuyến viếng thăm vùng Vịnh đầu tiên chưa bao giờ có của một vị giáo hoàng. Trong khi chuyến viếng thăm này tự nó là một biến cố cột mốc, nó cũng là một minh chứng hùng hồn cho các giá trị lâu đời như chấp nhận, sống chung, hoà nhập, khoan dung và tình người vốn được khắc ghi trong chính cốt lõi của Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất. Từ ngày thành lập Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, các quyền lợi và tự do của mọi tín ngưỡng, giáo phái và niềm tin đều được bảo đảm. Hiến pháp của chúng tôi bảo vệ tự do phát biểu tôn giáo và minh nhiên ngăn cấm bất cứ hình thức kỳ thị nào dựa trên tôn

giáo hay sắc tộc.

Đức Giáo Hoàng Phanxicô sẽ tìm thấy một quốc gia nơi 1 triệu Kitô hữu thực hành tôn giáo của họ không gặp trở ngại nào bên cạnh đại đa số dân theo Hồi giáo. Khắp Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, trên 40 nhà thờ chào đón các tín hữu đến cầu nguyện bên cạnh các Đền thờ Hồi giáo, cũng như các Đền thờ Ấn giáo, Đạo Sikh và Phật giáo. Việc chấp nhận mọi tôn giáo của Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất là một biểu thức nói lên cam kết của giới lãnh đạo chúng tôi đối với một xã hội cởi mở, một xã hội chào đón các người đại diện cho hơn 200 quốc tịch và nhóm sắc tộc làm việc, sống và phát triển mạnh mẽ bên trong biên giới của chúng tôi. Thái độ quảng đại này đối với người khác là một nguyên lý cốt lõi trong các giá trị của chúng tôi, một đặc tính chủ yếu trong nền văn hóa của chúng tôi và là cột trụ nền tảng trong viễn kiến của người cha sáng lập của chúng tôi, Ngài Sheikh Zayed bin Sultan al Nahyan. Ngài hiểu ra rằng cả xứ sở ngài lãnh cả vùng này sẽ có lợi khi bác cầu và thực hiện các nối kết văn hóa với cộng đồng quốc tế. Triết lý này nâng đỡ chính sách ngoại giao biết tìm cách tạo ra các hợp tác cổ vũ thịnh vượng khắp thế giới, dựa trên việc tôn trọng lẫn nhau. Và nó được phản ánh trong chính sách đối nội biết đối xử bình đẳng với các nền văn hóa khác nhau.

Trong tinh thần ấy, khi các di tích của Đan Viện Kitô Giáo thế kỷ thứ 7 được khám phá tại Đảo Sir Bani Yas năm 1992, Sheikh Zayed nhân mạnh chúng phải được bảo tồn cả như thánh tích của một lịch sử thiêng liêng chung lẫn như biểu tượng hiện đại, mạnh mẽ của sự hài hòa liên văn hóa.

Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất thiết lập các liên hệ ngoại giao đầu tiên với Vatican năm 2017, và kể từ đó, các liên hệ với Giáo Hội Công Giáo luôn được củng cố. Tiếp theo đó, là chuyến viếng thăm Vatican cao cấp vào năm 2016 bởi Ngài Sheikh Mohamed bin Zayed al Nahyan, Đông cung Thái tử Abu Dhabi, và Phó Tư Lệnh Tối Cao Các Lực Lượng Quân Sự Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất. Rồi, năm ngoái, Ngài Sheikh Abdullah bin Zayed, Bộ trưởng Ngoại giao và Hợp tác Quốc tế, đã trao tận tay lời mời Đức Giáo

Hoàng Phanxicô thực hiện chuyến viếng thăm Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất lịch sử.

Trong chuyến viếng thăm này, trong đó, có thánh lễ công cộng, Đức Giáo Hoàng sẽ hội kiến với Sheikh Ahmad Al Tayyeb, Đại giáo sĩ của Al Azhar, và là Chủ tịch Hội Đồng Các Trưởng Thượng Hồi giáo. Dem các vị lãnh đạo tinh thần của hai tín ngưỡng Sunni và Công Giáo lại với nhau, cuộc hội kiến này sẽ chứng tỏ một cam kết chung đối với các nguyên tắc tôn trọng lẫn nhau và chung sống hòa bình.

Đến đây vào “năm khoan dung”, chuyến viếng thăm của Đức Giáo Hoàng giúp chúng tôi định nghĩa được điều chúng tôi muốn nói qua hạn từ này. Chuyến viếng thăm củng cố triết lý sống của Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất trong việc hoà nhập tích cực và nhắc chúng tôi nhớ rằng khoan dung không phải là một trạng thái thụ động, nhưng đòi phải hành động liên tục và nhất quán. Cũng cùng một nguyên tắc này đã khiến chúng tôi tập chú vào một xã hội hợp tình hợp lý hơn, nơi quân bình phải tính bên trong các định chế hàng đầu của chúng tôi đang được thể hiện bằng cách được ưu tiên hóa.

Chúng ta nên xem xét biến cố cột mốc của tuần tới trong bối cảnh trên. Qua việc đón tiếp Đức Giáo Hoàng Phanxicô, chúng ta gửi đi một thông điệp tới tất cả những ai đang sống giữa chúng ta, bất luận tín ngưỡng hay văn hóa, rằng không những họ nên cảm thấy được chấp nhận, mà còn được hoan nghênh như các tham dự viên tích cực và được ca tụng vì sự đóng góp tích cực họ hiến cho Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất.

Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất được trở nên mạnh mẽ hơn nhờ tính đa dạng của các cộng đồng đã chọn xứ sở của chúng tôi làm nhà của họ. Nhờ duy trì tính đa dạng này, Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất sẽ tiếp tục thịnh vượng, gây ảnh hưởng tích cực khắp vùng và khuyến khích sự chung sống hòa bình trên khắp mặt địa cầu.

6. Đức Phanxicô đã tới Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất trong chuyến tông du ngoại quốc lần thứ 27

Theo Vatican News, máy bay của Đức Giáo Hoàng đã hạ cánh xuống phi trường Abu Dhabi tối Chúa Nhật và một phái đoàn chính thức đã nghinh đón ngài tại Presidential Airport.

Sứ thần Tòa Thánh tại UAE Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, Đức Tổng Giám Mục Francisco Montecillo Padilla, lên chiếc máy bay vừa hạ cánh để nghinh đón Đức Giáo Hoàng.

Đông cung thái tử Sheikh Mohammed bin Zayed Al-Nahyan nghinh đón Đức Giáo Hoàng khi ngài vừa xuống khỏi cầu thang máy bay và đặt chân lên đất Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất.

Khi các vị bước vào phi trường, trẻ em trong quốc phục đã dâng lên Đức Giáo Hoàng một bó hoa và chào kính ngài tới Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất bằng tiếng Tây Ban Nha, vốn là ngôn ngữ quê nhà của ngài.

Đức Phanxicô, sau đó, đã chào thăm người bạn cũ và là đồng minh với ngài trong việc tìm cách củng cố cuộc đối thoại Đông Tây, Đại Giáo Sĩ của al-Azhar, Ahmed el-Tayeb.

Việc Đức Giáo Hoàng tới đây đánh dấu lần đầu tiên một vị giáo hoàng đặt chân lên Bán Đảo Ả Rập.

Chủ đề chuyên viếng thăm là “Hãy biến con thành máng chuyển hòa bình” và mang theo nó lời kêu gọi thống thiết yêu cầu vùng này và thế giới theo đuổi các giá trị chung sống hòa bình và thắng vượt thiên kiến lẫn việc bám lấy các ý thức hệ, giáo phái và các đảng chính trị gây chia rẽ.

Giống như chim bồ câu mang cành ôliu trên huy hiệu chuyên tông du, Đức Giáo Hoàng Phanxicô đặt chân lên Vùng Vịnh như một sứ giả hòa bình với thông điệp hy vọng đối với tương lai nhân loại.

7. Đông cung thái tử Abu Dhabi nghinh đón Đức Giáo Hoàng Phanxicô, tin mới nhất của A.P.

Từ Abu Dhabi ngày 3 tháng 2, 2019, giờ địa phương, A.P. đã đánh đi bản tin sau đây về ngày đầu tiên trong chuyến viếng thăm ABU DHABI, Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất.

8:00 giờ sáng: VATICAN CITY

Đức Giáo Hoàng Phanxicô đang tìm cách lật một trang sử mới trong liên hệ Kitô giáo-Hồi giáo đồng thời phục vụ một hòn đảo độc đáo đang phát triển Đạo Công Giáo, khi ngài bắt đầu chuyến đi đầu tiên của 1 vị Giáo hoàng đến Bán đảo Ả Rập, nơi phát sinh Hồi giáo.

Trong khi Đức Phanxicô đang xây dựng hai ưu tiên của mình với chuyến thăm từ Chúa Nhật đến Thứ ba tại Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất - thúc đẩy đối thoại liên tôn và thăm vùng ngoại vi Công Giáo - giao thức ngoại giao chắc chắn buộc ngài phải để lại phía sau nhiều ưu tư khác.

Sự hỗ trợ của Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất đối với cuộc chiến của Ả Rập Xê Út ở Yemen, nơi đã gây ra cuộc khủng hoảng nhân đạo tồi tệ nhất thế giới, và hồ sơ có vấn đề của Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất về vi phạm nhân quyền và lao động trong nước có thể sẽ được bỏ qua - ít nhất là ở nơi công cộng.

12:00 giờ trưa VATICAN CITY

Các Tiểu vương quốc đang chào đón chuyến đi của Đức Giáo Hoàng Phanxicô đến Abu Dhabi, chuyến thăm đầu tiên của 1 vị Giáo hoàng đến Bán đảo Ả Rập, nơi Hồi giáo ra đời.

Tờ *The National*, một tờ báo tiếng Anh, có liên hệ với nhà nước ở Abu Dhabi, đã mô tả chuyến thăm ba ngày của Đức Giáo Hoàng bắt đầu từ Chúa nhật là "một giấc mơ trở thành sự thật" đối với khoảng 1 triệu người Công Giáo La Mã.

Tờ báo cho biết: "Với thời điểm đó, sẽ phát xuất lòng biết ơn suốt đời

đối với những người cầm quyền của Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất, những người năm ngoái đã mời Đức Giáo Hoàng Phanxicô đến thăm đất nước và thúc đẩy một xã hội trong đó tự do thờ phượng được dành cho mọi người."

Trong khi các Kitô hữu có thể thờ phượng trong các nhà thờ được xây dựng trên đất do những người cai trị đất nước hiến tặng, thì việc những người không theo đạo Hồi hô hào cải đạo là bất hợp pháp. Luật bóng bủ và bội giáo cũng có thể đem lại án tử hình.

Trong khi đó, Yousef al-Otaiba, đại sứ quyền lực của Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất tại Washington, đã viết trong một cột của tờ Politico rằng "tôn giáo ngày nay là một đường gãy (fault line) nguy hiểm gây chia rẽ khu vực."

Ông nói thêm: "Nhưng đức tin thực sự của người Hồi giáo, Kitô giáo và Do Thái giáo chưa bao giờ nhằm gây hận thù hay cuồng tín. Không có sự xung đột giữa các nền văn minh hay ý tưởng - chỉ có sự nóng nảy ngu dốt và sự thiếu lòng can đảm và lãnh đạo đạo đức mà thôi".

12:20 giờ chiều VATICAN CITY

Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã kêu gọi chấm dứt cuộc khủng hoảng nhân đạo tại Yemen, nói rằng "tiếng kêu than của những đứa trẻ này và cha mẹ chúng đã thấu" tới Thiên Chúa.

Ngài đã đưa ra lời kêu gọi tại Vatican một giờ trước khi khởi hành như dự định chuyển đi ba ngày tới Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất, một nước vốn là thành viên chủ chốt của liên minh do Saudi dẫn đầu trong cuộc chiến với phiến quân liên minh của Iran. Cuộc xung đột đã đẩy Yemen đến bờ vực của nạn đói và gây ra cuộc khủng hoảng nhân đạo tồi tệ nhất thế giới.

Đức Phanxicô kêu gọi các tín hữu ở Quảng trường Thánh Phêrô cùng tham gia cầu nguyện với ngài; ngài nói rằng "đây là những đứa trẻ đói khát" không có thuốc men và "có nguy cơ tử vong". Lưu ý rằng nhiều người không thể tiếp cận các khu vực viện trợ thực phẩm, ngài đã kêu

gọi các bên liên quan và cộng đồng quốc tế khẩn trương đảm bảo rằng các thỏa thuận phải đạt được và thực phẩm phải được phân phối.

Đức Phanxicô dự kiến tới Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất vào Chúa Nhật, nơi ngài sẽ trở thành giáo hoàng đầu tiên đến thăm Bán đảo Ả Rập.

12:45 giờ chiều VATICAN CITY

Các nhà lãnh đạo Kitô giáo tham dự một hội nghị thượng đỉnh trước khi Đức Giáo Hoàng Phanxicô đến Abu Dhabi nói rằng họ rất phấn chấn về chuyến thăm đầu tiên của 1 vị Giáo hoàng đến Bán đảo Ả Rập.

Giám mục Camillo Ballin, đại diện tông tòa của vùng Bắc Ả Rập, nói với *Associated Press* hôm Chúa Nhật rằng Giáo Hội Công Giáo La Mã đã cung cấp sự nâng đỡ cho khoảng 1 triệu tín hữu ở Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất, gần như tất cả đều là người nước ngoài tới đây để có việc làm.

Đức cha Ballin nói: "Chuyến thăm của ngài là một sự khích lệ lớn và quan trọng đối với các Kitô hữu đang sống ở các quốc gia này vì họ ở xa quê hương và họ đặc biệt cần được khuyến khích để cảm thấy như đang ở nhà."

Mục sư Andrew Thompson của Nhà thờ Anh giáo St. Andrew ở Abu Dhabi nói rằng cộng đoàn của ngài rất phấn khích đối với Thánh lễ của Đức Giáo Hoàng Phanxicô vào hôm thứ Ba.

Mục sư Thompson nói: "Cộng đoàn của tôi rất hạnh phúc được mục kích những gì sẽ là hành vi thờ phượng Kitô giáo lớn nhất trong lịch sử của vùng Vịnh Ả Rập, và chúng tôi rất phấn chấn được là một phần của điều đó."

9:50 giờ đêm

Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã hạ cánh xuống Abu Dhabi trong

chuyến đi đầu tiên của 1 vị Giáo hoàng đến Bán đảo Ả Rập, nơi phát sinh Hồi giáo.

Chuyến bay Alitalia của Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã hạ cánh xuống thành phố thủ đô của Các tiểu vương quốc Ả Rập thống nhất, một liên bang gồm bảy tiểu vương quốc theo đạo Hồi, khoảng 9:50 tối hôm Chúa Nhật.

10:15 giờ đêm

Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã được chào đón bởi đông cung thái tử đầy quyền lực của Abu Dhabi, Sheikh Mohammed bin Zayed Al Nahyan, khi tới Bán đảo Ả Rập.

Một bé trai và một bé gái trong trang phục truyền thống của người Dhabi đã trao hoa cho Đức Giáo Hoàng sau khi hạ cánh vào đêm Chúa Nhật. Hai nhà lãnh đạo sau đó duyệt qua một đoàn bảo vệ danh dự, tất cả đều có dao găm Ả Rập truyền thống ở vòng lưng của họ. Đức Giáo hoàng Phanxicô và Sheikh Mohammed mỉm cười và nói chuyện với nhau khi họ đi qua nhà ga sân bay.

Đức Giáo Hoàng cũng đã gặp một loạt các bộ trưởng nội các xếp hàng chào đón, cũng như các viên chức Công Giáo và Hồi giáo địa phương.

8. Abu Dhabi: Toàn văn Bài Diễn Văn của Đức Giáo Hoàng Phanxicô tại Hội Nghị Liên Tôn tại Đại Sảnh Tưởng Niệm Vị Khai Sáng

As-salāmu alaykum! Chúc quý vị bình an!

Tôi chân thành cảm ơn Hoàng thân Sheikh Mohammed bin Zayed Al Nahyan và Tiến sĩ Ahmad Al-Tayyib, Đại Imam của Al-Azhar, vì những lời lẽ tốt đẹp của các vị. Tôi biết ơn Hội đồng trưởng thượng về cuộc gặp gỡ chúng ta vừa tổ chức tại Đền thờ Hồi giáo Sheikh Zayed vĩ đại.

Tôi thân ái chào các nhà chức trách dân sự và tôn giáo và Ngoại giao đoàn. Xin cho phép tôi cũng được chân thành cảm ơn quý vị vì sự chào đón nồng nhiệt mà quý vị hết thảy đã dành cho tôi và phái đoàn chúng tôi.

Tôi cũng cảm ơn tất cả những người đã góp phần làm cho hành trình này thành khả hữu và đã làm việc cách tận tụy, nhiệt tình và chuyên nghiệp cho biến cố này: các nhà tổ chức, những người trong Văn phòng Nghi Lễ, nhân viên an ninh và tất cả những người đã đóng góp nhiều cách thức đằng sau “hậu trường”. Cũng xin đặc biệt ngỏ lời cảm ơn tới ông Mohamed Abdel Salam, cựu Cố vấn của Đại Imam.

Từ đất nước của quý vị, tôi nghĩ đến mọi quốc gia trên bán đảo này. Với họ, tôi xin gửi lời chào thân ái nhất, với tình bạn và sự quý mến.

Với tâm lòng biết ơn Chúa, trong lần kỷ niệm tám trăm năm cuộc gặp gỡ giữa Thánh Phanxicô Assisi và Quốc vương al-Malik al Kāmil, tôi đã chào đón cơ hội được đến đây như một tín hữu khao khát hòa bình, như một người anh em tìm kiếm hòa bình với các người anh em. Chúng ta ở đây để mong ước hòa bình, cổ vũ hòa bình, trở thành công cụ của hòa bình.

Huy hiệu của hành trình này mô tả một con chim bồ câu với một ngành ô liu. Đó là một hình ảnh gợi lại câu chuyện - hiện diện trong nhiều truyền thống tôn giáo khác nhau - về trận lụt nguyên thủy. Theo lời tường thuật của Kinh thánh, để duy trì loài người khỏi sự diệt vong, Thiên Chúa đã yêu cầu Nô-ê đi vào tàu cùng với gia đình. Ngày nay, để bảo vệ hòa bình, chúng ta cũng nhân danh Thiên Chúa cùng nhau, như một gia đình, bước vào một con tàu có thể vượt biển giông bão trên thế giới: con tàu huynh đệ.

Điểm xuất phát là việc thừa nhận rằng Thiên Chúa là nguồn gốc của một gia đình nhân loại đơn nhất. Người, Đấng tạo dựng vạn vật và muôn người, muôn chúng ta sống như anh chị em, sống trong ngôi nhà chung sáng thế mà Người đã ban cho chúng ta. Tình huynh đệ được thiết lập ở đây ở cội rễ của nhân tính chung của chúng ta, như “một ơn gọi chứa sẵn trong kế hoạch sáng tạo của Thiên Chúa [1]. Điều này cho chúng ta biết rằng mọi người đều có nhân phẩm như nhau và không ai có thể là chủ hay nô lệ của người khác.

Chúng ta không thể tôn vinh Đấng Tạo Hóa mà không trân trọng sự thánh thiêng của mọi người và của mọi sự sống nhân bản: mỗi người đều quý giá như nhau trong đôi mắt Thiên Chúa, Đấng không nhìn vào gia đình nhân loại bằng một ánh mắt ưu tiên nhằm loại trừ, nhưng bằng một ánh mắt nhân từ nhằm bao gồm. Do đó, thừa nhận các quyền như nhau dành cho mỗi con người là tôn vinh danh Thiên Chúa trên trái đất. Do đó, nhân danh Thiên Chúa, Đấng Tạo Hóa, mọi hình thức bạo lực phải bị lên án một cách không do dự, vì chúng ta sẽ phạm tục nghiêm trọng thánh danh Thiên Chúa khi chúng ta sử dụng nó để biện minh cho sự thù hận và bạo lực đối với một người anh em hay một người chị em. Không bạo lực nào có thể được biện minh nhân danh tôn giáo.

Kẻ thù của tình huynh đệ là chủ nghĩa duy cá nhân, một chủ nghĩa chuyển thành tham vọng muốn khẳng định bản thân và phe nhóm riêng trên mọi người khác. Mỗi nguy hiểm này đe dọa mọi khía cạnh của cuộc sống, ngay cả đặc quyền bẩm sinh cao cả nhất của con người, nghĩa là, sự cởi mở đối với siêu việt và lòng đạo đức tôn giáo. Lòng đạo đức tôn giáo thực sự hệ ở việc yêu mến Thiên Chúa hết lòng và yêu người lân cận như chính mình. Do đó, tác phong tôn giáo cần liên tục được thanh lọc khỏi sự cảm dỗ tái diễn muốn phán xét người khác như kẻ thù và thù địch. Mỗi hệ thống niềm tin được kêu gọi vượt qua sự phân chia giữa bạn bè và kẻ thù, để mặc lấy viễn cảnh thiên đàng, nơi ôm ấp con người một cách không đặc quyền hay kỳ thị.

Tôi muốn bày tỏ sự đánh giá cao đối với cam kết của quốc gia này trong việc khoan dung và bảo đảm tự do thờ thượng, đương đầu với chủ nghĩa cực đoan và thù hận. Ngay cả khi quyền tự do căn bản trong việc tuyên xưng niềm tin của một người được cổ vũ - quyền tự do này vốn là một yêu cầu nội tại cho việc tự thể hiện con người nhân bản - chúng ta cần phải cảnh giác kẻ tôn giáo bị biến thành công cụ và tự phủ nhận mình bằng cách cho phép bạo lực và khủng bố.

Tình huynh đệ chắc chắn “cũng bao gồm sự đa dạng và khác biệt giữa anh chị em, mặc dù họ được liên kết với nhau bằng việc sinh ra và có cùng bản chất và nhân phẩm [2]. Tính đa nguyên tôn giáo là một biểu thức nói lên điều này; trong một bối cảnh như vậy, thái độ đúng đắn

không phải là sự đồng nhất bắt buộc cũng không phải là chủ trương hòa giải hủ lậu. Những gì chúng ta được mời gọi làm trong tư cách tín hữu là cam kết với phẩm giá bình đẳng của tất cả mọi người, nhân danh Đấng Thương xót đã dựng nên chúng ta và nhân danh Người, sự hòa giải các cuộc xung đột và tình huynh đệ trong sự đa dạng phải được tìm kiếm. Ở đây tôi muốn tái khẳng định niềm xác tín của Giáo hội Công giáo: “chúng ta không thể thực sự kêu cầu Thiên Chúa, Cha của mọi người, nếu chúng ta từ chối đối xử theo tình anh em với bất cứ người nào, được dựng nên theo hình ảnh Thiên Chúa” [3].

Tuy nhiên, nhiều câu hỏi khác nhau đang thách thức chúng ta: làm thế nào chúng ta chăm sóc lẫn nhau trong một gia đình nhân loại duy nhất? Làm thế nào chúng ta nuôi dưỡng một tình huynh đệ vốn không phải là lý thuyết mà được diễn dịch thành tình huynh đệ chân chính? Làm thế nào việc hòa nhập người khác chiếm ưu thế đối với việc loại trừ nhân danh việc thuộc về một nhóm riêng của mình? Nói tóm lại, làm thế nào các tôn giáo có thể là máng chuyển tình huynh đệ chứ không phải là rào cản chia rẽ?

Gia đình nhân loại và sự can đảm của tính khác biệt

Nếu chúng ta tin vào sự hiện hữu của gia đình nhân loại, thì hợp lý là nó phải được chăm sóc như thế. Vì trong mọi gia đình, điều này xảy ra trước hết thông qua cuộc đối thoại hàng ngày và hữu hiệu. Điều này giả định người ta phải có một bản sắc riêng, không bị chối bỏ để làm hài lòng người khác. Nhưng, đồng thời, nó đòi hỏi sự can đảm của tính khác biệt [4], một tính liên hệ đến việc thừa nhận trọn vẹn người khác và quyền tự do của họ và sau đó, sự cam kết luôn tự cố gắng để các quyền lợi căn bản của người khác luôn được khẳng định, ở mọi nơi và bởi mọi người. Không có tự do, chúng ta không còn là con cái của gia đình nhân loại, mà là nô lệ. Như một phần của tự do này, tôi muốn nhấn mạnh tự do tôn giáo. Nó không chỉ giới hạn vào tự do thờ phượng nhưng còn nhìn thấy nơi người kia thực sự một anh em hay chị em, một người con của nhân loại của tôi mà Thiên Chúa vốn để cho tự do và do đó, không một định chế nào của con người có thể ép buộc, dù là nhân danh Thiên Chúa.

Đối thoại và cầu nguyện

Sự can đảm của tính khác biệt là trái tim của cuộc đối thoại, một cuộc đối thoại dựa trên sự chân thành trong ý hướng. Đối thoại thực sự bị tổn hại bởi sự giả đò, một điều chỉ gia tăng phân cách và nghi ngờ: chúng ta không thể tuyên xưng tình huynh đệ và sau đó hành động trái ngược lại. Theo một tác giả hiện đại, “người nào nói dối chính mình và lắng nghe lời nói dối của chính mình quả họ đã đạt tới chỗ không còn phân biệt được sự thật ở trong chính họ, hoặc xung quanh họ, và vì vậy, mất hết sự tôn trọng đối với bản thân và người khác” [5].

Trong tất cả những điều trên, cầu nguyện là điều cần thiết: trong khi việc cầu nguyện trong ý hướng chân thành hiện thân cho sự can đảm của tính khác biệt đối với Thiên Chúa, thì nó cũng giúp thanh lọc trái tim khỏi việc tự hướng vào chính mình. Cầu nguyện bằng trái tim phục hồi tình huynh đệ. Do đó, “đối với tương lai của cuộc đối thoại liên tôn, điều đầu tiên chúng ta phải làm là cầu nguyện và cầu nguyện cho nhau: chúng ta là anh chị em! Không có Chúa, không có gì là có thể; với Người, mọi thứ trở nên có thể! Ước chi lời cầu nguyện của chúng ta - mỗi người theo truyền thống riêng của mình - tuân thủ trọn vẹn thánh ý của Thiên Chúa, Đáng muốn mọi người đàn ông và đàn bà nhận ra họ là anh chị em và sống như vậy, tạo thành một gia đình nhân loại vĩ đại trong sự hài hòa của tính đa dạng” [6].

Không có lựa chọn nào khác: chúng ta sẽ một là cùng nhau xây dựng tương lai hai là sẽ không có một tương lai nào cả. Các tôn giáo, cách riêng, không thể từ bỏ nhiệm vụ cấp bách phải xây dựng các cầu nối giữa các dân tộc và văn hóa. Đã đến lúc các tôn giáo nên tích cực nỗ lực hơn, một cách can đảm và táo bạo, và không ngại tạo, để giúp gia đình nhân loại thâm hậu hóa khả năng hòa giải, viễn kiến hy vọng và những con đường hòa bình cụ thể.

Giáo dục và Công lý

Như thế, chúng ta hãy trở lại với hình ảnh ban đầu của chim bồ câu hòa bình. Hòa bình, để có thể tung bay, cần đôi cánh nâng đỡ nó: đôi cánh của giáo dục và công lý.

Giáo dục - theo tiếng Latinh có nghĩa là “rút ra, lôi ra” - nghĩa là để đem ra ánh sáng các tài nguyên quý giá của linh hồn. Thật an ủi khi được thấy ở đất nước này các khoản đầu tư đang được thực hiện

không những chỉ trong việc khai thác các tài nguyên của trái đất mà còn trong cả các điều thuộc về trái tim nữa, trong việc giáo dục giới trẻ. Đó là một cam kết mà tôi hy vọng sẽ tiếp tục và lan rộng ở nơi khác. Giáo dục cũng diễn ra trong mỗi liên hệ, trong sự hỗ trợ. Song song với câu châm ngôn nổi tiếng cổ xưa về Việc “hãy tự biết bạn”, chúng ta phải đề cao việc “hãy biết anh em hoặc chị em gái của bạn”: lịch sử, văn hóa và đức tin của họ, vì không có việc biết mình chân chính nào mà lại không biết người khác. Là các hữu thể nhân bản, và thậm chí còn hơn thế nữa là anh chị em, chúng ta hãy nhắc nhở nhau rằng không có gì thuộc về con người có thể xa lạ đối với chúng ta [7]. Điều quan trọng cho tương lai là đào tạo các bản sắc cởi mở có khả năng vượt qua sự cám dỗ muốn quay vào chính mình và trở nên cứng nhắc.

Đầu tư vào văn hóa khuyến khích việc giảm thiểu hận thù và gia tăng lịch thiệp và thịnh vượng. Giáo dục và bạo lực tỷ lệ nghịch với nhau. Các trường Công giáo - được đánh giá cao ở đất nước này và trong khu vực này – cổ vũ nền giáo dục như vậy nhân danh hòa bình và hiểu biết hỗ trợ để ngăn chặn bạo lực.

Những người trẻ tuổi, những người thường bị bao vây bởi những thông điệp tiêu cực và tin tức giả mạo, cần phải học cách không đầu hàng trước sự quyến rũ của chủ nghĩa duy vật, thù hận và định kiến. Họ cần học cách phản đối bất công và cả những trải nghiệm đau đớn của quá khứ. Họ cần học cách bảo vệ quyền lợi của người khác bằng cùng một năng lực mà họ đã dùng để bảo vệ quyền lợi của chính họ. Một ngày nào đó, họ sẽ là người phán xét chúng ta. Họ sẽ phán xét chúng ta tốt nếu chúng ta đã dành cho họ một nền tảng vững chắc để tạo ra những cuộc gặp gỡ mới về lịch thiệp. Họ sẽ phán xét chúng ta xấu nếu chúng ta chỉ để lại cho họ những ảo ảnh và viễn cảnh trống rỗng của những cuộc xung đột có hại đầy tính bất lịch thiệp.

Công lý là cánh thứ hai của hòa bình, thường không bị tổn hại bởi các tình tiết đơn lẻ, nhưng dần dần bị ăn mòn bởi căn bệnh ung thư bất công.

Do đó, không ai có thể tin vào Thiên Chúa mà lại không tìm cách sống công bằng với mọi người, theo Nguyên tắc vàng: “bất cứ điều gì

bạn muốn người ta làm cho bạn, hãy làm như vậy cho họ; vì đây là lề luật và các tiên tri” (Mt 7:12).

Hòa bình và công lý không thể tách rời! Tiên tri Isaia nói: “và hiệu quả của sự chính trực sẽ là hòa bình, (32:17). Hòa bình chết khi nó bị ly dị khỏi công lý, nhưng công lý sẽ sai lầm nếu nó không phải là phổ quát. Một công lý chỉ dành cho các thành viên gia đình, đồng bào, tín hữu của cùng một đức tin là một công lý khập khiễng; đó là một sự bất công trá hình!

Các tôn giáo thế giới cũng có nhiệm vụ phải nhắc nhở chúng ta rằng lòng tham lợi nhuận làm cho trái tim trở nên vô hồn và luật thị trường hiện tại, đòi hỏi mọi thứ ngay lập tức, không có lợi gì cho gặp gỡ, đối thoại, gia đình - những chiều kích thiết yếu của cuộc sống cần thời gian và sự kiên nhẫn. Các tôn giáo nên là tiếng nói của những người nhỏ bé nhất, những người không phải là các con số thống kê mà là anh chị em, và nên đứng về phía người nghèo. Họ nên tiếp tục tỉnh thức như các vệ binh của tình huynh đệ trong đêm tối xung đột. Họ nên cảnh giác nhân loại không nhắm mắt trước sự bất công và không bao giờ cam chịu trước nhiều thảm kịch trên thế giới.

Sa mạc trở bông

Sau khi nói về tình huynh đệ như một con tàu hòa bình, bây giờ tôi muốn lấy cảm hứng từ hình ảnh thứ hai, đó là sa mạc đang bao quanh chúng ta.

Ở đây, chỉ trong vài năm, với tầm nhìn xa rộng và trí khôn ngoan, sa mạc đã được biến thành một nơi thịnh vượng và hiếu khách. Từ một trở ngại không thể tiếp cận và không thể tới được, sa mạc đã trở thành nơi gặp gỡ giữa các nền văn hóa và tôn giáo. Ở đây sa mạc đã trở bông, không những chỉ trong vài ngày trong năm, mà trong nhiều năm tới. Đất nước này, nơi cát và các tòa nhà chọc trời gặp nhau, tiếp tục là một ngã tư quan trọng giữa Tây và Đông, giữa Bắc và Nam của hành tinh: một nơi của phát triển, nơi từng là không gian khắc nghiệt nay đang cung cấp việc làm cho người của nhiều quốc gia khác nhau.

Tuy nhiên, sự phát triển cũng có những đối thủ của nó. Nếu kẻ thù của tình huynh đệ là chủ nghĩa duy cá nhân được đề cập ở trên, tôi

muốn chỉ ra sự dừng dưng như một trở ngại cho sự phát triển, một sự dừng dưng cuối cùng đã chuyển đổi các thực tại hưng thịnh thành các vùng đất sa mạc. Thực tế, một sự phát triển hoàn toàn thực dụng không thể cung cấp tiến bộ thực sự và lâu dài. Chỉ có một sự phát triển toàn diện và gắn kết mới cung cấp một tương lai xứng đáng với con người. Sự dừng dưng ngăn cản chúng ta nhìn thấy cộng đồng nhân loại vượt quá sự thu nhập của nó và nhìn thấy anh chị em của chúng ta vượt quá công việc họ làm. Sự dừng dưng, trong thực tế, không nhìn về tương lai; nó không quan tâm đến tương lai của sáng thế, nó không quan tâm đến phẩm giá của người lạ và tương lai của trẻ em.

Trong bối cảnh này, tôi rất vui mừng khi ở đây tại Abu Dhabi vào tháng 11 năm ngoái, Diễn đàn đầu tiên của Liên minh Liên tôn vì các Cộng đồng An toàn hơn đã diễn ra, với chủ đề là phẩm giá trẻ em trong thế giới kỹ thuật số. Biện cố này gợi nhớ một thông điệp được đưa ra một năm trước tại Rôma trong một hội nghị quốc tế về cùng chủ đề, một hội nghị mà tôi đã hỗ trợ và hoàn toàn khuyến khích. Do đó, tôi cảm ơn mọi nhà lãnh đạo đã tham gia vào lĩnh vực này và tôi đảm bảo với họ về sự ủng hộ, tình liên đới và tham gia của tôi và của Giáo hội Công giáo, trong chính nghĩa rất quan trọng này của việc bảo vệ trẻ vị thành niên dưới mọi hình thức.

Ở đây, trong sa mạc, một cách phát triển hữu hiệu đã được mở ra, một việc phát triển, bắt đầu với việc tạo công ăn việc làm, mang lại hy vọng cho nhiều người từ nhiều quốc gia, nền văn hóa và tín ngưỡng. Trong số đó, nhiều Kitô hữu, từng hiện diện trong khu vực từ nhiều thế kỷ nay, đã tìm thấy cơ hội và đóng góp đáng kể cho sự phát triển và phúc lợi của đất nước. Ngoài các kỹ năng chuyên nghiệp, họ mang đến cho quý vị sự chân chính trong đức tin của họ. Sự tôn trọng và khoan dung mà họ gặp được, cũng như những nơi thờ phượng cần thiết nơi họ cầu nguyện, cho phép họ trưởng thành về mặt tâm linh, sau đó mang lại lợi ích cho toàn xã hội. Tôi khuyến khích quý vị tiếp tục con đường này, để những người hoặc sống ở đây hoặc quá cảnh có thể duy trì không những hình ảnh các công trình vĩ đại được dựng trên sa mạc mà còn là hình ảnh của một quốc gia bao gồm và bao trùm mọi người.

Với tinh thần trên, tôi mong muốn có cơ hội gặp gỡ cụ thể, không những ở đây mà trong toàn bộ khu vực yêu cầu, một tâm điểm của Trung Đông. Tôi mong muốn các xã hội nơi những người có các tín ngưỡng khác nhau có cùng quyền công dân như nhau và là nơi chỉ trong trường hợp bạo lực dưới bất kỳ hình thức nào thì quyền đó mới bị tước bỏ.

Một lối sống anh em với nhau, được xây dựng trên giáo dục và công lý; một sự phát triển nhân bản được xây dựng trên việc hòa nhập đầy chào đón và trên quyền lợi của mọi người: đó là những hạt giống của hòa bình mà các tôn giáo trên thế giới được kêu gọi giúp phát triển. Đối với họ, có lẽ chưa bao giờ trước đây, trong tình huống lịch sử tế nhị này, đây là một nhiệm vụ không còn có thể trì hoãn: đóng góp tích cực vào việc phi quân sự hóa trái tim con người. Cuộc chạy đua vũ trang, mở rộng vùng ảnh hưởng của nó, các chính sách gây hấn bất lợi cho người khác sẽ không bao giờ mang lại sự ổn định. Chiến tranh không thể tạo ra bất cứ điều gì ngoài sự khốn cùng, vũ khí không mang lại gì ngoài cái chết!

Tình anh em của con người đòi nơi chúng ta, các đại diện của các tôn giáo thế giới, nghĩa vụ bác bỏ mọi sắc thái của hạn từ “chiến tranh”. Chúng ta hãy trả nó lại cho tính thô bỉ đáng ngại của nó. Các hậu quả đầy tai họa của nó đang hiển thị trước mắt chúng ta. Tôi nghĩ cách riêng tới Yemen, Syria, Iraq, và Libya. Cùng nhau, như anh chị em trong cùng gia đình nhân loại như lòng Chúa muốn, chúng ta hãy cam kết chống lại thứ luận lý học sử dụng sức mạnh vũ trang, chống lại chính sách tiền tệ hóa các mối liên hệ, đặt vũ khí tại các biên giới, dựng các bức tường, bịt miệng người nghèo; chúng ta hãy chống đối tất cả những điều này bằng sức mạnh ngọt ngào của cầu nguyện và hàng ngày cam kết đối thoại. Việc chúng ta cùng hiện diện hôm nay là một sứ điệp tín thác, một khuyến khích đối với mọi người thiện chí, để họ đừng đầu hàng cơn lũ bạo lực và việc sa mạc hóa lòng vị tha. Thiên Chúa ở với những ai tìm kiếm hòa bình. Từ trời cao, Người chúc lành mọi bước tiến đang được thực hiện trên trái đất, dọc con đường này.

.....

[1] Đức Bênêdictô XVI, Diễn văn với các tân đại sứ cạnh Tòa Thánh, 16 tháng 12, 2010.

[2] Thông điệp gửi Ngày Thế Giới Hòa Bình, 1 tháng 1, 2015, 2.

[3] Công đồng Vatican II, Tuyên ngôn về Liên hệ của Giáo hội với các Tôn giáo không phải là Kitô giáo Nostra Aetate, 5.

[4] Xem Diễn văn với các Tham dự viên Đại hội Quốc tế về Hòa bình, Al-Azhar Conference Centre, Cairo, 28 tháng 4, 2017.

[5] F. M. Dostoyevsky, Anh em nhà Karamazov, II, 2.

[6] Yết kiến liên tôn, 28 tháng 10, 2015.

[7] Xem Terence, Heautontimorumenos (The Self-Tormentor) I, 1, 25.

9. Abu Dhabi: Văn kiện lịch sử ký giữa Đức Phanxicô và Đại Giáo Sĩ của Al Azhar: ‘Tình anh em của con người vì Hòa Bình Thế Giới và Sống Chung’

Đức Giáo Hoàng Phanxicô và Đại Imam của Al-Azhar vào ngày 4 tháng 2 năm 2019, đã ký Văn

kiện về “tình huynh đệ của con người vì hòa bình thế giới và sống chung”. Việc ký kết này diễn ra sau bài diễn văn của Đức Phanxicô tại Hội Nghị Hoàn Cầu về Tình Anh Em của Con Người tại Abu

Dhabi, yếu tố chính trong chuyến tông du ngày 3-5 tháng 2 của Đức Thánh Cha đến Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất.

Ông Alessandro Gisotti, Giám đốc lâm thời của Văn phòng Báo chí Vatican, trong một tuyên bố, viết rằng “Tài liệu tượng trưng một bước tiến quan trọng trong cuộc đối thoại giữa Kitô hữu và người Hồi giáo và là một dấu hiệu mạnh mẽ của hòa bình và hy vọng cho tương lai nhân loại”.

Đầu ngày hôm nay, Quốc vụ khanh Vatican, Hồng Y Pietro Parolin, nói với các nhà báo rằng tầm quan trọng của ngày này là cuộc đối thoại giữa các tôn giáo, đặc biệt là Kitô giáo và Hồi giáo, để cổ vũ hòa bình và đấu tranh chống chủ nghĩa cực đoan.

Thông cáo báo chí tiếp tục viết:

“Văn kiện là một lời kêu gọi mạnh mẽ để đối phó với điều ác bằng điều thiện, để củng cố cuộc đối thoại liên tôn và cổ vũ sự tôn trọng lẫn nhau để chặn đường đối với những người muốn đổ thêm dầu vào lửa trong các cuộc đụng độ giữa các nền văn minh. Tại Abu Dhabi, Đức Phanxicô và ngài Al-Tayyib đã cùng nhau chỉ ra con đường hòa bình và hòa giải mà không những chỉ có các Kitô hữu và người Hồi giáo, mà tất cả mọi người có thiện chí đều có thể bước lên.

“Văn kiện rất can đảm và tiên tri vì nó đối đầu và nêu đích danh các vấn đề cấp bách nhất trong thời đại của chúng ta mà những người tin vào Thiên Chúa được khuyến khích tự vấn lương tâm của chính họ và tự tin nhận trách nhiệm của mình để hiến mạng sống cho một thế giới công bằng và thống nhất hơn.

“Với những từ ngữ không mơ hồ, Đức Giáo Hoàng và Đại Imam tuyên bố rằng không ai được phép khai thác tên Thiên Chúa để biện minh cho chiến tranh, khủng bố hoặc bất dưới cứ hình thức bạo lực nào khác. Ngoài ra, các vị khẳng định rằng sự sống phải luôn được bảo vệ và đồng thời, quyền của phụ nữ phải được công nhận đầy đủ, và mọi thực hành kỳ thị đối với họ phải bị bác bỏ.

“Trước nhân loại, bị tổn thương bởi rất nhiều sự chia rẽ và sự cuồng tín về ý thức hệ, Đức Giáo Hoàng và Đại Imam của Al-Azhar chứng minh rằng cổ vũ văn hóa gặp gỡ không phải là điều không tưởng, nhưng là điều kiện cần thiết để sống trong hòa bình và để lại cho các thế hệ tương lai một thế giới tốt đẹp hơn thế giới chúng ta đang sống”.

VĂN KIẾN VỀ TÌNH ANH EM CỦA CON NGƯỜI VÌ HÒA BÌNH THẾ GIỚI VÀ SỐNG CHUNG

NHẬP ĐỀ

Đức tin dẫn tín hữu nhìn thấy nơi người khác một người anh em hay người chị em để được hỗ trợ và yêu thương. Nhờ đức tin vào Thiên Chúa, Đấng đã dựng nên vũ trụ, tạo vật và tất cả loài người (bình đẳng nhờ lòng thương xót của Người), các tín hữu được kêu gọi bày tỏ tình huynh đệ của con người này bằng cách bảo vệ sáng thế và toàn bộ vũ trụ và hỗ trợ mọi người, đặc biệt là những người nghèo nhất và những người thiếu thốn nhất.

Giá trị siêu việt này đóng vai trò làm khởi điểm cho một số cuộc hội họp được đặc trưng bởi bầu không khí thân thiện và huynh đệ trong đó chúng tôi chia sẻ niềm vui, nỗi buồn và các vấn đề của thế giới đương thời của chúng tôi. Chúng tôi đã làm điều này bằng cách xem xét các tiến bộ khoa học và kỹ thuật, các thành tựu trị liệu, kỷ nguyên kỹ thuật số, các phương tiện truyền thông đại chúng và truyền thông. Chúng tôi cũng suy tư về mức độ nghèo đói, xung đột và đau khổ của rất nhiều anh chị em ở các nơi khác nhau trên thế giới do hậu quả của cuộc chạy đua vũ trang, bất công xã hội, tham nhũng, bất bình đẳng, suy giảm đạo đức, khủng bố, kỳ thị, cực đoan, và nhiều nguyên nhân khác.

Từ các cuộc thảo luận huynh đệ và cởi mở của chúng tôi, và từ cuộc hội họp nhằm bày tỏ hy vọng sâu sắc về một tương lai tươi sáng cho mọi người, ý tưởng của Văn Kiến này về Tình huynh đệ của con người đã được thai nghén. Văn bản này đã được dành cho một suy tư trung thực và nghiêm túc để trở thành một tuyên bố chung của những khát vọng tốt đẹp và chân thành. Đó là một văn kiện mời gọi tất cả

những người có niềm tin vào Thiên Chúa và niềm tin vào tình huynh đệ của con người hợp nhất và làm việc với nhau để nó có thể làm kim chỉ nam cho các thế hệ tương lai biết thăng tiến nền văn hóa tôn trọng lẫn nhau trong khi ý thức được ơn thánh tuyệt vời của Thiên Chúa vốn làm cho tất cả loài người trở thành anh chị em.

VĂN KIẾN

Nhân danh Thiên Chúa, Đấng đã tạo dựng mọi con người bình đẳng về quyền lợi, nghĩa vụ và phẩm giá, và là Đấng đã kêu gọi họ sống với nhau như anh chị em, để tràn đầy trái đất và làm cho các giá trị của lòng tốt, tình yêu và hòa bình được biết đến;

Nhân danh sự sống con người vô tội mà Thiên Chúa đã cấm giết, khẳng định rằng bất cứ ai giết chết một người giống như đã giết chết cả nhân loại và bất cứ ai cứu một người cũng giống như đã cứu cả nhân loại;

Nhân danh người nghèo, người túng thiếu, người thiệt thòi và những người cần giúp đỡ nhất mà Thiên Chúa đã ra lệnh cho chúng ta phải giúp đỡ như một nghĩa vụ cần có của mọi người, đặc biệt là những người giàu có và có phương tiện;

Nhân danh trẻ mồ côi, góa phụ, người tị nạn và những người bị lưu đày khỏi nhà cửa và đất nước của họ; nhân danh mọi nạn nhân của các cuộc chiến tranh, bách hại và bất công; Nhân danh người yếu đuối, những người sống trong sợ hãi, tù binh chiến tranh và những người bị tra tấn ở bất cứ nơi nào trên thế giới, không trừ ai;

Nhân danh các dân tộc đã mất an ninh, hòa bình và khả năng sống chung, trở thành nạn nhân của sự hủy diệt, tai họa và chiến tranh;

Nhân danh tình huynh đệ của con người bao trùm mọi con người nhân bản, hợp nhất họ lại và làm họ trở nên bình đẳng;

Nhân danh tình huynh đệ này vốn bị xé nát bởi các chính sách của chủ nghĩa cực đoan và chia rẽ, bởi các hệ thống lợi nhuận không hạn

ché hoặc bởi các khuynh hướng ý thức hệ đáng ghét chuyên thao túng các hành động và tương lai của con người nam nữ;

Nhân danh tự do mà Thiên Chúa đã ban cho tất cả loài người khi dựng nên họ tự do và phân biệt họ bằng hồng phúc này;

Nhân danh công lý và lòng thương xót, các nền tảng của thịnh vượng và đá góc của đức tin;

Nhân danh tất cả những người có thiện chí sẽ có mặt ở mọi nơi trên thế giới;

Nhân danh Thiên Chúa và mọi điều đã nêu ra cho đến nay; Viện Al-Azhar al-Sharif và người Hồi giáo ở phương Đông và Phương Tây, cùng với Giáo Hội Công Giáo và người Công Giáo Đông và Tây, tuyên bố chấp nhận nền văn hóa đối thoại làm đường đi; hợp tác lẫn nhau làm quy tắc ứng xử; hiểu biết lẫn nhau làm phương pháp và tiêu chuẩn.

Chúng tôi, những người tin vào Thiên Chúa và vào việc sau cùng được gặp gỡ Người và sự phán xét của Người, trên cơ sở trách nhiệm tôn giáo và đạo đức của chúng tôi, và thông qua Văn Kiện này, kêu gọi chính chúng tôi, các nhà lãnh đạo của thế giới cũng như các kiến trúc sư của chính sách quốc tế và kinh tế thế giới, làm việc chăm chỉ để truyền bá nền văn hóa khoan dung và chung sống hòa bình; can thiệp, khi có cơ hội sớm nhất, để ngăn chặn việc đổ máu vô tội và đem lại việc chấm dứt chiến tranh, xung đột, suy đồi môi trường và suy thoái đạo đức và văn hóa mà thế giới hiện đang trải qua.

Chúng tôi kêu gọi các nhà trí thức, triết gia, nhân sĩ tôn giáo, nghệ sĩ, chuyên gia truyền thông và các người nam nữ có văn hóa ở mọi nơi trên thế giới, tái khám phá các giá trị của hòa bình, công lý, lòng tốt, cái đẹp, tình huynh đệ của con người và cùng tồn tại để củng cố tầm quan trọng của các giá trị này như là mỏ neo cứu rỗi cho mọi người, và để cổ vũ chúng ở khắp mọi nơi.

Bản Tuyên bố này, soạn thảo từ việc xem xét sâu sắc về thực tại

đương thời của chúng ta, đánh giá các thành công của nó và trong tình liên đới với các đau khổ, thảm họa và tai họa của nó, tin chắc rằng trong số những nguyên nhân quan trọng nhất của các cuộc khủng hoảng trong thế giới hiện đại là một lương tâm con người đã bị vô cảm hóa, là một xa rời các giá trị tôn giáo và là một chủ nghĩa cá nhân thịnh hành kèm theo các triết lý duy vật vô thần thánh hóa con người và du nhập các giá trị trần tục và vật chất thay cho các nguyên tắc tối cao và siêu việt.

Trong khi thừa nhận các bước tiến tích cực của nền văn minh hiện đại của chúng ta trong các lĩnh vực khoa học, kỹ thuật, y học, kỹ nghệ và phúc lợi, đặc biệt là ở các nước phát triển, chúng tôi muốn nhấn mạnh rằng, gắn liền với các tiến bộ lịch sử ấy, vốn vĩ đại và có giá trị, vẫn tồn tại cả một sự xuống cấp về đạo đức gây ảnh hưởng đối với hành động quốc tế lẫn việc làm suy yếu các giá trị và trách nhiệm tinh thần. Tất cả những điều này góp phần vào một cảm giác thất vọng, cô lập và tuyệt vọng chung khiến nhiều người rơi vào vòng xoáy của chủ nghĩa vô thần, bất khả tri hoặc cực đoan tôn giáo hoặc rơi vào chủ nghĩa cực đoan mù quáng và cuồng tín, một thứ cuối cùng khuyến khích các hình thức phụ thuộc và tự hủy hoại cả về phương diện cá nhân lẫn tập thể.

Lịch sử cho thấy chủ nghĩa cực đoan tôn giáo, chủ nghĩa cực đoan quốc gia và cả sự bất khoan dung đã được tạo ra trên thế giới, bất kể ở phương Đông hoặc phương Tây, điều có thể gọi là dấu hiệu của “một thế chiến thứ ba đang diễn ra từng mảng”. Ở một số nơi trên thế giới và trong nhiều hoàn cảnh bi thảm, các dấu hiệu này đã bắt đầu hiện hiện một cách đau đớn, vì trong những tình huống này không ai biết rõ số lượng chính xác các nạn nhân, góa phụ và trẻ mồ côi. Ngoài ra, chúng tôi thấy, các khu vực khác chuẩn bị trở thành môi trường của các cuộc xung đột mới, với sự bùng nổ căng thẳng và tích tụ vũ khí và đạn dược, và tất cả điều này diễn ra trong bối cảnh toàn cầu đang bị bị trùm phủ bởi bất trắc, vỡ mộng, sợ hãi về tương lai và bị kiểm soát bởi các lợi ích kinh tế hẹp hòi.

Chúng tôi cũng khẳng định rằng các cuộc khủng hoảng chính trị lớn, các tình huống bất công và thiếu sự phân phối các tài nguyên thiên

nhiên một cách công bằng - điều mà chỉ một thiểu số giàu có được hưởng, gây thiệt hại cho phần lớn các dân tộc trên trái đất - đã tạo ra và tiếp tục tạo ra, những con số vĩ đại những người nghèo, người ốm yếu và người chết. Điều này dẫn đến những cuộc khủng hoảng thảm khốc mà nhiều quốc gia khác nhau trở thành nạn nhân bất chấp các tài nguyên thiên nhiên và sự tháo vát của những người trẻ tuổi vốn là các đặc trưng của các quốc gia này. Trước những khủng hoảng dẫn đến cái chết của hàng triệu trẻ em như vậy - bị vứt bỏ vì đói nghèo - hiện có một sự im lặng không thể chấp nhận được ở bình diện quốc tế.

Trong bối cảnh này, rõ ràng gia đình, trong tư cách hạt nhân căn bản của xã hội và nhân loại, là nhân tố chủ yếu đem con cái vào thế giới, nuôi dạy chúng, giáo dục chúng và cung cấp cho chúng sự đào tạo đạo đức vững chắc và an toàn gia đạo. Tấn công định chế gia đình, coi nó một cách khinh miệt hoặc nghi ngờ vai trò quan trọng của nó, là một trong những điều ác đê dọa nhất trong thời đại chúng ta.

Chúng tôi cũng khẳng định tầm quan trọng của việc đánh thức ý thức tôn giáo và sự cần thiết phải làm sống lại ý thức này trong trái tim của các thế hệ mới thông qua giáo dục đúng đắn và tuân thủ các giá trị đạo đức và giáo lý tôn giáo ngay thẳng. Nhờ cách này, chúng ta có thể đương đầu với các khuynh hướng cá nhân chủ nghĩa, ích kỷ, mâu thuẫn và cũng giải quyết được chủ nghĩa triệt để và chủ nghĩa cực đoan mù quáng dưới mọi hình thức và biểu hiện của nó.

Mục đích đầu tiên và quan trọng nhất của các tôn giáo là tin vào Thiên Chúa, tôn vinh Người và mời gọi mọi người đàn ông và đàn bà tin rằng vũ trụ này phụ thuộc vào một Thiên Chúa cai quản nó. Người là Đấng Tạo Hóa đã hình thành chúng ta bằng sự khôn ngoan siêu phàm của Người và đã ban cho chúng ta hồng phúc sự sống để bảo vệ nó. Đó là một hồng phúc mà không ai có quyền lấy đi, đe dọa hoặc thao túng để phù hợp với chính mình. Thật vậy, mọi người phải bảo vệ hồng phúc sự sống này từ lúc bắt đầu cho đến khi kết thúc tự nhiên. Do đó, chúng tôi lên án mọi hành vi đe dọa đến tính mạng như diệt chủng, hành động khủng bố, buộc phải di cư, buôn người, phá thai và trợ tử. Chúng tôi cũng lên án các chính sách cổ vũ các thực hành này.

Hơn nữa, chúng tôi kiên quyết tuyên bố rằng các tôn giáo không bao giờ kích thích chiến tranh, các thái độ thù hận, thù địch và cực đoan, cũng không được kích động bạo lực hoặc đổ máu. Những thực tại bi thảm này là hậu quả của việc đi trệch ra ngoài giáo huấn tôn giáo. Chúng là kết quả của sự thao túng chính trị đối với các tôn giáo và của các diễn giải của các nhóm tôn giáo, những nhóm, trong diễn trình lịch sử, đã lợi dụng sức mạnh của tình cảm tôn giáo trong trái tim mọi người nam nữ khiến họ hành động theo cách không có liên hệ gì với sự thật tôn giáo. Điều này được thực hiện vì mục đích đạt được các mục tiêu chính trị, kinh tế, trần tục và thiển cận. Do đó, chúng tôi kêu gọi tất cả các bên liên hệ ngừng sử dụng các tôn giáo để kích động hận thù, bạo lực, cực đoan và cuồng tín mù quáng, và kiềm chế sử dụng thánh danh Thiên Chúa để biện minh cho các hành vi giết người, lưu đày, khủng bố và áp bức. Chúng tôi yêu cầu điều này trên cơ sở niềm tin chung của chúng tôi vào Thiên Chúa, Đấng không tạo ra con người nam nữ để bị giết hoặc đấu tranh với nhau, cũng không bị tra tấn hoặc sỉ nhục trong cuộc sống và hoàn cảnh của họ. Thiên Chúa, Đấng toàn năng, không cần được bảo vệ bởi bất cứ ai và Người không muốn tên của Người bị sử dụng để khủng bố người ta.

Văn kiện này, phù hợp với các Văn Kiện quốc tế trước đây vốn nhấn mạnh tầm quan trọng của vai trò các tôn giáo trong việc xây dựng hòa bình thế giới, đề cao những điều sau đây:

- Niềm xác tín rằng các giáo huấn chân chính của các tôn giáo mời gọi chúng ta tiếp tục bắt nguồn từ các giá trị của hòa bình; bảo vệ các giá trị của sự hiểu biết lẫn nhau, tình huynh đệ của con người và sự chung sống hài hòa; tái lập sự khôn ngoan, công bằng và tình yêu; và đánh thức lại ý thức tôn giáo nơi giới trẻ để các thế hệ tương lai có thể được bảo vệ chống lại lãnh vực tư duy duy vật và các chính sách nguy hiểm của lòng tham vô đáy và sự thờ ơ vốn dựa trên luật sức mạnh chứ không dựa trên sức mạnh của pháp luật;
- Tự do là quyền của mỗi người: mỗi cá nhân được hưởng tự do tín ngưỡng, suy nghĩ, phát biểu và hành động. Tính đa nguyên và sự đa dạng của các tôn giáo, màu da, giới tính, chủng tộc và ngôn ngữ đều

hợp thánh ý Thiên Chúa trong sự khôn ngoan của Người, nhờ đó Người đã dựng nên con người. Sự khôn ngoan thần thiêng này là nguồn gốc từ đó quyền tự do tín ngưỡng và quyền tự do được khác biệt đã phát sinh. Do đó, việc buộc mọi người phải tuân thủ một tôn giáo hoặc văn hóa nhất định phải bị bác bỏ, cũng như việc quá áp đặt lối sống văn hóa mà người khác không chấp nhận;

- Công lý dựa trên lòng thương xót là con đường phải tuân theo để đạt được một cuộc sống hợp nhân phẩm mà mỗi con người đều có quyền;

- Đối thoại, hiểu biết và cởi vũ rộng rãi nền văn hóa khoan dung, chấp nhận người khác và chung sống hòa bình sẽ góp phần đáng kể vào việc giảm thiểu nhiều vấn đề kinh tế, xã hội, chính trị và môi trường đang đè nặng lên phần lớn nhân loại;

- Đối thoại giữa các tín hữu có nghĩa là đến với nhau trong không gian rộng lớn của các giá trị thiêng liêng, nhân bản và xã hội chung và, từ đây, truyền tải các nhân đức đạo đức cao nhất mà các tôn giáo vốn nhắm tới. Nó cũng có nghĩa là tránh các cuộc thảo luận vô bổ;

- Bảo vệ nơi thờ phượng – hội đường, nhà thờ và đền thờ Hồi giáo - là một nghĩa vụ được bảo đảm bởi các tôn giáo, giá trị con người, luật pháp và các thỏa ước quốc tế. Mọi nỗ lực tấn công các nơi thờ phượng hoặc đe dọa họ bằng các cuộc tấn công, đánh bom hoặc phá hủy bạo lực, là rõ ràng đi trệt các giáo lý của các tôn giáo cũng như vi phạm luật pháp quốc tế;

- Chủ nghĩa khủng bố là điều đáng trách và đe dọa an ninh của mọi người, bất kể ở phương Đông hay phương Tây, phương Bắc hay phương Nam, và truyền bá sự hoảng loạn, khủng bố và bi quan, nhưng điều này không phải do tôn giáo, ngay cả khi những kẻ khủng bố biến nó thành dụng cụ. Thay vào đó, nó là kết quả của sự tích lũy các diễn giải không chính xác về các bản văn tôn giáo và các chính sách liên quan đến đói, nghèo, bất công, áp bức và tự hào. Đây là lý do tại sao cần phải ngừng hỗ trợ các phong trào khủng bố được thúc đẩy bằng việc tài trợ, cung cấp vũ khí và chiến lược và bằng cách cố gắng biện minh cho các phong trào này thậm chí sử dụng cả phương

tiện truyền thông. Tất cả những điều này phải được coi là tội phạm quốc tế đang đe dọa an ninh và hòa bình thế giới. Khủng bố như vậy phải bị lên án dưới mọi hình thức và biểu hiện của nó;

- Khái niệm quyền công dân dựa trên sự bình đẳng về quyền lợi và nghĩa vụ, theo đó tất cả đều được hưởng công lý. Do đó, điều quan yếu là phải thiết lập trong các xã hội chúng ta ý niệm công dân đầy đủ và bác bỏ việc sử dụng kỳ thị của các hạn từ nhóm thiểu số vốn gây ra cảm giác cô lập và thấp kém. Sự lạm dụng hạn từ này mở đường cho sự thù địch và bất hòa; nó hủy bỏ bất cứ thành công nào và lấy đi các quyền tôn giáo và dân sự của một số công dân bị kỳ thị;

- Quan hệ tốt giữa Đông và Tây là cần thiết không thể chối cãi đối với cả đôi bên. Không được bỏ qua chúng để mỗi người có thể được phong phú hóa bởi nền văn hóa của người khác thông qua trao đổi và đối thoại hữu hiệu. Phương Tây có thể khám phá nơi phương Đông phương thuốc cho những bệnh tật tâm linh và tôn giáo đang được gây ra bởi một chủ nghĩa duy vật thịnh hành. Và phương Đông có thể tìm thấy nơi phương Tây nhiều yếu tố có thể giúp giải thoát nó khỏi sự yếu kém, chia rẽ, xung đột và suy giảm khoa học, kỹ thuật và văn hóa. Điều quan trọng là phải chú ý đến sự khác biệt về tôn giáo, văn hóa và lịch sử vốn là một thành tố quan yếu trong việc hình thành tính cách, văn hóa và văn minh của phương Đông. Điều cũng quan trọng tương tự là củng cố môi ràng buộc của các quyền căn bản của con người để giúp đảm bảo một cuộc sống hợp nhân phẩm cho mọi người nam nữ của cả Đông lẫn Tây, tránh các nền chính trị nước đôi;

- Một yêu cầu thiết yếu là công nhận quyền của phụ nữ đối với giáo dục và việc làm và công nhận quyền tự do của họ để thực thi các quyền chính trị của riêng họ. Hơn nữa, các nỗ lực phải được đưa ra nhằm giải phóng phụ nữ khỏi điều kiện lịch sử và xã hội đi ngược lại các nguyên tắc đức tin và nhân phẩm của họ. Điều cũng cần thiết là bảo vệ phụ nữ khỏi bị bóc lột tình dục và khỏi bị coi là hàng hóa hoặc đối tượng của khoái lạc hoặc lợi ích tài chính.

Do đó, phải kết liễu mọi thực hành bất nhân và thô bạo đó vốn bôi nhọ phẩm giá phụ nữ. Phải nỗ lực để sửa đổi các luật lệ ngăn phụ nữ

được hưởng đầy đủ các quyền lợi của họ;

- Việc bảo vệ các quyền căn bản của trẻ em được lớn lên trong môi trường gia đình, nhận được dinh dưỡng, giáo dục và hỗ trợ, là bổn phận của gia đình và xã hội. Những bổn phận như vậy phải được đảm bảo và bảo vệ để chúng không bị làm ngơ hoặc bác bỏ đối với bất cứ đứa trẻ nào ở bất cứ nơi nào trên thế giới. Mọi thực hành vi phạm nhân phẩm và quyền lợi của trẻ em phải bị tố cáo. Điều quan trọng không kém là phải cảnh giác trước những nguy hiểm mà các em phải đối diện, đặc biệt trong thế giới kỹ thuật số, và coi là tội ác việc buôn bán sự vô tội của các em và mọi vi phạm đến tuổi trẻ của các em;
- Bảo vệ quyền của người già, người yếu, người tàn tật và người bị áp bức là nghĩa vụ tôn giáo và xã hội, một nghĩa vụ phải được bảo đảm và bảo vệ thông qua luật pháp nghiêm ngặt và việc thực thi các thỏa thuận quốc tế có liên quan.

Cuối cùng, nhờ sự hợp tác hỗ tương, Giáo Hội Công Giáo và Al-Azhar công bố và cam kết truyền đạt Văn kiện này tới các chính quyền, các nhà lãnh đạo có ảnh hưởng, những người theo tôn giáo trên toàn thế giới, các tổ chức khu vực và quốc tế thích hợp trong xã hội dân sự, các định chế tôn giáo và các nhà tư tưởng hàng đầu. Họ cũng cam kết thêm sẽ làm cho các nguyên tắc trong Tuyên bố này được biết đến ở tất cả các bình diện khu vực và quốc tế, trong khi yêu cầu cho các nguyên tắc này được diễn dịch thành các chính sách, quyết định, văn bản lập pháp, các khóa học và tài liệu được lưu hành.

Al-Azhar và Giáo Hội Công Giáo yêu cầu Văn kiện này trở thành đối tượng nghiên cứu và suy tư trong tất cả các trường học, trường đại học và viện đào tạo, nhờ thế giúp giáo dục các thế hệ mới để họ mang lại sự tốt lành và hòa bình cho người khác, và trở thành những người bảo vệ ở khắp nơi các quyền lợi của những người bị áp bức và của những người nhỏ bé nhất trong anh chị em chúng ta.

Tóm lại, nguyện vọng của chúng tôi là:

Ước mong Bản Tuyên bố này có thể tạo nên một lời mời hòa giải và

tình huynh đệ nơi mọi tín hữu, thực ra nơi các tín hữu và những người không tin, và nơi mọi người thiện chí;

Ước mong Bản Tuyên bố này có thể là một lời kêu gọi để mọi lương tâm ngay thẳng bác bỏ bạo lực và chủ nghĩa cực đoan mù quáng; một lời kêu gọi đối với những người biết trân trọng các giá trị khoan dung và tình huynh đệ vốn được các tôn giáo cổ vũ và khuyến khích;

Ước mong Bản Tuyên bố này có thể là một chứng tá cho sự vĩ đại của đức tin vào Thiên Chúa một đức tin vốn hợp nhất các trái tim bị chia rẽ và nâng cao tâm hồn con người;

Ước mong Bản Tuyên bố này có thể là một dấu hiệu của sự gần gũi giữa Đông và Tây, giữa Bắc và Nam, và giữa tất cả những người tin rằng Thiên Chúa đã tạo dựng chúng ta để hiểu nhau, hợp tác với nhau và sống như anh chị em thương yêu nhau.

Đây là những gì chúng tôi hy vọng và tìm cách đạt được với mục đích tìm kiếm một nền hòa bình phổ quát mà tất cả mọi người có thể tận hưởng ở đời này.

Abu Dhabi, ngày 4 tháng 2 năm 2019

Đức Giáo Hoàng Phanxicô
Đại Imam của Al-Azhar Ahmad Al-Tayyib

10. Abu Dhabi: Bài giảng trong Thánh Lễ tại Abu Dhabi của Đức Phanxicô

Theo tin Zenit, ngày 5 tháng 2, 2019, Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã cử hành Thánh Lễ tại Zayed Sports City với khoảng 180,000 tín hữu tham dự, phần lớn là người ngoại quốc từ hơn 100 quốc gia. Sau đây là nguyên văn bài giảng trong Thánh Lễ của ngài.

Được chúc phúc: đây là lời Chúa Giêsu dùng bắt đầu việc Người rao giảng trong Tin Mừng Mátthêu. Và đó là điệp khúc được Người lặp đi lặp lại hôm nay, như thể muốn dán vào lòng chúng ta, hơn bất cứ điều gì khác, một thông điệp thiết yếu: nếu bạn ở với Chúa Giêsu, nếu bạn

thích lắng nghe lời của Người như các môn đệ thời đó, nếu bạn cố gắng sống thực từ ngữ này mỗi ngày, thì bạn là người có phúc. Không phải bạn sẽ được chúc phúc, nhưng bạn đang được chúc phúc; đây là sự thật đầu tiên chúng ta biết về đời sống Kitô hữu. Nó không chỉ đơn giản là một danh sách các mệnh lệnh bên ngoài phải chu toàn hoặc một bộ các giáo huấn cần biết. Cuộc sống Kitô hữu, trước hết và trên hết, không phải vậy; đúng hơn, đó là sự hiểu biết rằng, trong Chúa Giêsu, chúng ta là những người con yêu dấu của Chúa Cha. Đời sống Kitô hữu có nghĩa là sống niềm vui của sự chúc phúc này, muốn sống cuộc sống như một câu chuyện tình, câu chuyện về tình yêu chung thủy của Thiên Chúa, Đấng không bao giờ bỏ rơi chúng ta và luôn muốn được hiệp thông với chúng ta. Đây là lý do cho niềm vui của chúng ta, một niềm vui mà không ai trên thế giới và không hoàn cảnh nào trong cuộc sống của chúng ta có thể lấy mất khỏi chúng ta. Đó là một niềm vui mang lại hòa bình giữa đau đớn, một niềm vui khiến chúng ta đã được tham dự vào hạnh phúc vĩnh cửu đang chờ đợi chúng ta. Anh chị em thân mến, trong niềm vui được gặp gỡ anh chị em, đây là lời tôi đến để nói với anh chị em: *Được chúc phúc!*

Dù Chúa Giêsu gọi các môn đệ của Người là người được chúc phúc, chúng ta vẫn ngạc nhiên bởi các lý do cho các Môi phúc cá thể. Chúng ta thấy nơi chúng một sự đảo lộn suy nghĩ phổ biến, theo đó, người giàu có và quyền lực mới được chúc phúc, họ mới là những người thành công và được hoan nghênh bởi đám đông. Mặt khác, đối với Chúa Giêsu, người được chúc phúc là những người nghèo khổ, hiền lành, những người mãi mãi công chính dù phải trả giá bị nhìn dưới một góc độ xấu, những người bị bách hại. Ai đứng ở đây: Chúa Giêsu hay thế gian? Để hiểu điều này, chúng ta hãy nhìn vào cách Chúa Giêsu sống: nghèo về mọi thứ, nhưng giàu về tình yêu; Người đã chữa lành rất nhiều cuộc đời nhưng không tha cho chính mình. Người đến để phục vụ chứ không được phục vụ; Người dạy chúng ta rằng sự vĩ đại không được tìm thấy ở việc có mà là ở việc cho đi. Là người công chính và hiền lành, Người không cung ứng sự kháng cự, nhưng tự để mình bị kết án một cách bất công. Bằng cách này, Chúa Giêsu đã mang tình yêu của Thiên Chúa vào thế giới. Chỉ bằng cách này, Người đã đánh bại cái chết, tội lỗi, sợ hãi và cả tính thế gian: chỉ bằng sức mạnh của tình yêu thần thánh. Hôm nay, ở đây, chúng ta hãy cùng nhau xin ơn tái khám phá sự hấp dẫn của việc theo chân Chúa

Giêsu, bắt chước Người, không tìm kiếm ai khác ngoài Người và tình yêu khiêm nhường của Người. Vì đây là ý nghĩa của đời ta: trong hiệp thông với Người và trong tình yêu của chúng ta dành cho người khác. Anh chị em có tin điều này không?

Tôi cũng đến để nói lời cảm ơn vì cách anh chị em sống Tin Mừng mà chúng ta vừa nghe. Người ta nói rằng sự khác biệt giữa Tin Mừng bằng văn bản và Tin Mừng sống cùng là một sự khác biệt giữa âm nhạc viết và âm nhạc biểu diễn. Anh chị em đang ở đây biết giai điệu Tin Mừng nên đã theo nhịp điệu của nó một cách phấn chấn. Anh chị em là một dàn hợp xướng gồm nhiều quốc gia, ngôn ngữ và nghi lễ; một sự đa dạng mà Chúa Thánh Thần yêu thích và muốn hòa hợp hơn bao giờ hết, để tạo nên một bản giao hưởng. Sự đa âm hân hoan của đức tin này là một chứng nhân mà anh chị dành cho mọi người và xây dựng Giáo hội. Điều Đức cha Hinder nói làm tôi rất ngạc nhiên: “không những ngài cảm thấy mình là người chặn dất anh chị em mà anh chị em, bằng gương sáng của anh chị em, thường là những người chặn dất ngài. Cảm ơn anh chị em vì điều đó!

Tuy nhiên, để sống cuộc sống của người được chúc phúc và đi theo con đường của Chúa Giêsu không có nghĩa là luôn vui vẻ. Một người đang buồn phiền, chịu bất công, làm tất cả những gì có thể làm để trở thành một người xây dựng hòa bình, biết ý nghĩa của việc phải chịu đau khổ. Chắc chắn không dễ việc anh chị em phải sống xa nhà, thiếu tình âu yếm của những người thân yêu, và có lẽ cũng cảm thấy không chắc chắn về tương lai. Nhưng Chúa là Đấng thành tín và không bỏ rơi dân của Người. Một câu chuyện từ cuộc đời của Thánh Anton Tu viện trưởng, người sáng lập vĩ đại của phong trào đơn tu trong sa mạc, có thể hữu ích cho chúng ta. Ngài bỏ mọi sự đi theo Chúa và đi sống trong sa mạc. Ở đó, trong một thời gian, ngài chìm đắm trong một cuộc đấu tranh thiêng liêng rất cay đắng khiến ngài không được bình an; ngài bị tấn công bởi hoài nghi và bóng tối, và thậm chí bởi sự cảm dỗ đầu hàng nỗi hoài nhớ và sự hối tiếc cuộc sống trước đây của ngài. Nhưng sau đó, sau tất cả những dằn vặt ấy, Chúa đã an ủi ngài và Thánh Anton hỏi Chúa: “Chúa ở đâu? Tại sao trước đây Chúa không xuất hiện để giải thoát con khỏi đau khổ? Chúa ở đâu?” Nhưng rồi ngài nghe rõ câu trả lời của Chúa Giêsu: “Này Anton, Ta ở đây” (Saint Athanasius, *Vita Antonii*, 10). Chúa ở gần. Khi phải đối diện

với nỗi buồn mới hoặc một giai đoạn khó khăn, rất có thể chúng ta nghĩ rằng chúng ta cô đơn, thậm chí cả sau khi vừa được sống với Chúa. Nhưng trong những khoảnh khắc đó, khi Người có thể không can thiệp ngay lập tức, Người vẫn đi cạnh chúng ta. Và nếu chúng ta tiếp tục tiến lên, Người sẽ mở ra một con đường mới cho chúng ta; vì Chúa chuyên làm những việc mới lạ; thậm chí Người có thể mở những con đường trong sa mạc (xem Is 43:19).

Anh chị em thân mến, tôi muốn nói với anh chị em rằng sống thực các Mối Phúc không đòi hỏi những cử chỉ gây ấn tượng sâu sắc. Hãy nhìn vào Chúa Giêsu: Người không để lại gì bằng văn bản, không xây dựng gì hùng vĩ. Và khi nói với chúng ta cách sống, Người đã không yêu cầu chúng ta xây dựng những công trình tuyệt vời hay thu hút sự chú ý đến bản thân bằng những cử chỉ phi thường. Người chỉ yêu cầu chúng ta sản xuất một tác phẩm nghệ thuật, có thể cho mọi người: cuộc sống của chính chúng ta. Như thế, Các Mối Phúc là một lộ trình cho cuộc sống của chúng ta: chúng không đòi hỏi những hành động siêu phàm, mà là bắt chước Chúa Giêsu trong cuộc sống hàng ngày của chúng ta. Chúng mời gọi chúng ta giữ cho trái tim của chúng ta trong sạch, để thực hành sự hiền lành và công bằng bất chấp mọi sự, để thương xót mọi người, để sống phiến nã trong sự kết hợp với Thiên Chúa. Đây là sự thánh thiện của cuộc sống hàng ngày, một điều không cần phép lạ hay dấu hiệu phi thường. Các Mối Phúc không dành cho siêu nhân, mà dành cho những người đương đầu với những thách thức và thử thách hàng ngày. Những người sống thực các mối phúc theo Chúa Giêsu có thể làm sạch thế giới. Họ giống như một thân cây dù trong vùng đất hoang cũng hấp thụ không khí ô nhiễm mỗi ngày và trả lại oxy. Tôi hy vọng rằng anh chị cũng sẽ như thế, bắt rễ vào Chúa Kitô, vào Chúa Giêsu và sẵn sàng làm điều tốt cho những người xung quanh anh chị em. Ước mong sao cộng đồng của anh chị em trở thành ốc đảo của hòa bình.

Cuối cùng, tôi muốn xem xét một lúc hai trong số các Mối Phúc. Đầu tiên: “Phúc cho người hiền lành” (Mt 5: 5). Những ai tấn công hoặc chế ngự người khác không được chúc phúc, mà là những người tuân giữ cách hành động của Chúa Giêsu, Đấng đã cứu chúng ta, và là Đấng hiền lành ngay cả đối với những kẻ buộc tội mình. Tôi muốn trích dẫn Thánh Phanxicô khi ngài huấn giáo anh em của ngài về việc

tiếp cận người Hồi giáo và người ngoài Kitô giáo. Ngài viết: “Hãy để họ không sa vào tranh cãi hay bất đồng, nhưng chịu phục mọi tạo vật nhân bản vì tình yêu đối với Thiên Chúa và để họ tuyên bố rằng những người này là Kitô hữu” (*Regula Non Bullata*, XVI). *Không tranh luận cũng không bất đồng* - và điều này cũng áp dụng cho các linh mục - không tranh luận cũng không bất đồng: vào thời điểm đó, khi nhiều người lên đường, được vũ trang đầy mình, Thánh Phanxicô nhấn mạnh rằng các Kitô hữu chỉ trang bị bằng đức tin khiêm tốn và tình yêu cụ thể của họ. Sự hiền lành rất quan trọng: nếu chúng ta sống trong thế giới theo cách của Thiên Chúa, chúng ta sẽ trở thành máng chuyển sự hiện diện của Người; nếu không, chúng ta sẽ không sinh hoa trái.

Thứ hai: “Phúc cho người xây dựng hòa bình” (câu 9). Kitô hữu thúc cổ vũ hòa bình, bắt đầu với cộng đồng nơi người đó sống. Trong Sách Khải Huyền, giữa các cộng đồng được chính Chúa Giêsu ngỏ lời, có một cộng đồng, tức Philadelphia, mà tôi nghĩ có sự tương đồng với anh chị em. Đó là một Giáo hội, không giống như hầu hết các giáo hội khác, Chúa không trách móc bất cứ điều gì. Thật vậy, Giáo hội đó đã giữ lời Chúa Giêsu mà không bác bỏ thánh danh Người và kiên trì, tiến về phía trước, ngay cả khi gặp khó khăn. Ngoài ra còn có một chi tiết quan trọng: cái tên Philadelphia có nghĩa là *tình yêu anh em*. Tình yêu huynh đệ. Như thế, một Giáo hội kiên trì theo lời Chúa Giêsu và tình yêu huynh đệ là một giáo hội làm đẹp lòng Chúa và sinh hoa trái. Tôi xin cho anh chị em được ơn thánh để giữ gìn hòa bình, hiệp nhất, chăm sóc lẫn nhau, với tình huynh đệ đẹp đẽ trong đó không có Kitô hữu hạng nhất hay hạng hai.

Nguyện xin Chúa Giêsu, Đấng gọi anh chị em là người được chúc phúc, ban cho anh chị em ơn thánh để tiến lên mà không nản lòng, đầy đầy tình yêu “với nhau và với mọi người” (1 Tx 3:12).

11. Đức Phanxicô trên chuyến bay từ Adu Dhabi trở về Rôma

Theo tin Zenit, trên chuyến bay từ Adu Dhabi trở về Vatican, Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã nói tới Venezuela, Hồi giáo, lạm dụng, và nhiều vấn đề khác.

Các ký giả đặc biệt ghi nhận lời ngài cho biết: trong chuyến viếng thăm Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, ngài đã nhìn thấy thiện chí đang khởi đầu diễn trình hòa bình tại Yemen.

Ngài nói như thế để trả lời câu hỏi liệu ngài có tin các cảnh cáo của ngài về các đau khổ và đổ máu tại quốc gia Ả rập ấy có một tác dụng gì không.

Nhân dịp này, Zenit nhắc nhở độc giả rằng chuyến đi của Đức Phanxicô tại Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất là chuyến viếng thăm đầu tiên của 1 vị giáo hoàng từ trước đến nay và Thánh Lễ ngài cử hành tại vận động trường Adu Dhabi là thánh lễ công cộng đầu tiên trên 1 đất nước đa số theo Hồi Giáo.

Được như thế, vì Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất vốn được

những người coi là mẫu mực của việc sống chung hòa bình giữa các tôn giáo và nền văn hóa, dù vẫn có nhiều giới hạn. Họ đã công bố năm 2019 là Năm Khoan Dung, thành lập một bộ gọi là Bộ Khoan Dung, đặt tên lại cho Đền Thờ Lớn (Grand Mosque) là Đền Thờ Lớn “Maria, Mẹ Chúa Giêsu”, và cổ vũ các sáng kiến giúp đỡ người Ấn giáo.

Trong chuyến viếng thăm Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, Đức Phanxicô đã cùng Đại Imam của Al Azhar ký bản tuyên bố chung về Tình Anh Em của Con Người, kêu gọi mọi bên liên hệ cổ vũ tự do tôn giáo, bảo vệ các nơi thờ phượng, và cung cấp tư cách công dân cho cả các nhóm thiểu số tôn giáo.

Khi được hỏi về bản tuyên bố trên, Đức Phanxicô nói rằng nó lên án mọi hình thức khủng bố.

Được hỏi nó sẽ được áp dụng ra sao, ngài nói: “Văn kiện đã được soạn thảo nhờ suy tư và cầu nguyện rất nhiều. Cả Đại Imam lẫn tôi... chúng tôi đã cầu nguyện rất nhiều. Để có thể đưa ra văn kiện này”.

Ngài cảnh cáo “Tại thời điểm này chỉ có một mối nguy hiểm lớn duy nhất: sự hủy diệt, chiến tranh và thù hận giữa chúng ta, nếu các tín hữu chúng ta không thể giúp nhau một tay và ôm hôn nhau, niềm tin của chúng ta sẽ bị đánh bại”.

“ Văn kiện này phát xuất từ niềm tin vào Thiên Chúa, Đấng là cha của mọi người, cha của hòa bình. Và nó lên án mọi hủy diệt, mọi khủng bố”.

Ngài giải thích để trả lời một câu hỏi liên quan rằng Văn kiện đã được soạn thảo theo tinh thần của Công đồng Vatican II. “Trước khi lấy quyết định, tôi muốn một số nhà thần học nói rằng nó có thể được chấp nhận, kể cả nhà thần học chính thức của phủ giáo hoàng, một cha dòng Đaminh, để chắc chắn rằng nó đúng. Đức Phanxicô cho biết “Ngài đã chấp thuận” và chúng tôi đã ký nó.

Trong bài phát biểu của Đức Giáo Hoàng tại Hội nghị liên tôn quốc tế về tình huynh đệ của con người, ngài đã ca ngợi mô hình chung sống và khoan dung mà ngài tìm thấy ở Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, nhưng cũng đề cập đến sự đau khổ ở Yemen, nơi Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất là đồng minh của Ả Rập Saudi trong liên minh quân sự của Cuộc nội chiến đã kéo dài trong bốn năm chống lại Iran. Theo thống kê của Liên Hiệp Quốc, cuộc khủng hoảng nhân đạo đã khiến gần 10 triệu người chịu đói, trong đó có nhiều trẻ em.

Khi được các nhà báo hỏi trên chuyến bay về sự hỗ trợ của Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất trong cuộc chiến chống phiến quân ở Yemen, Đức Phanxicô phát biểu rằng ngài “đã tìm thấy thiện chí trong việc bắt đầu diễn trình hòa bình”.

Khi được hỏi về các báo cáo gần đây về việc một số giáo sĩ lạm dụng tình dục các nữ tu, Đức Giáo Hoàng thừa nhận “đây là một vấn đề” và “nên làm nhiều hơn nữa” để ngăn chặn điều đó. Ngài cũng ca ngợi vị tiền nhiệm của mình, Đức Bênêdictô XVI, người đã đích thân hết sức cố gắng để giải quyết vấn đề này.

Hôm qua, các nhà báo đã nói chuyện với Quốc vụ khanh Vatican, Hồng Y Pietro Parolin, người từng là Sứ thần Tòa thánh tại Venezuela. Khi được hỏi Đức Giáo Hoàng có nhận được thư của Maduro ở Venezuela yêu cầu hòa giải, Đức Hồng Y Parolin đã xác nhận điều này. Hôm nay, trong cuộc họp báo, Đức Giáo Hoàng đã nói rõ rằng ngài đã nhận được một lá thư của Tổng thống Venezuela trước khi lên đường đi Abu Dhabi, nhưng ngài chưa có cơ hội đọc nó.

Đức Phanxicô nhấn mạnh “Tôi sẽ mở thư. Tôi sẽ xem có thể làm được gì, nhưng các điều kiện ban đầu là cả hai bên cần phải yêu cầu điều đó”; ngài lưu ý: cũng giống như khi cả hai bên đi gặp vị linh mục, bởi vì có vấn đề giữa vợ và chồng. Ngài nói [người kia] đến hay không đến? Ai đó muốn nó hay không muốn muốn nó? Luôn luôn

phải có yêu cầu hoặc cả hai bên phải muốn”.

Khi được một nhà báo địa phương hỏi về cô gái bắt ngờ chạy đến giáo hoàng xa trong Thánh lễ lịch sử hôm nay, ngài thừa nhận chưa có thời gian để đọc lá thư, nhưng vẫn cho biết ấn tượng của ngài: "Cô ấy rất can đảm... Tôi nói không, hãy để cô ấy đến... Cô gái đó có tương lai... tôi dám nói: “ông chồng tội nghiệp!” Cô ấy rất can đảm, tôi thích điều đó... Phải can đảm lắm mới làm được điều đó... rồi một cô gái khác theo chân cô ta...”

Kết thúc cuộc họp báo trên không, Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã chúc mừng một nhà báo trên chuyến bay, Valentina Alazraki Crastich, vì đến nay đã tham dự chuyến bay thứ 150 của Đức Giáo Hoàng. Phi hành đoàn đã mang đến một chiếc bánh, và Đức Giáo Hoàng nói (nói đùa): “Họ nói với tôi rằng chúng tôi kỷ niệm sinh nhật lần thứ 150 của Valentina (cười) Tôi không thấy cô ấy bị ướp xác (mummified) chút nào... Cô ấy là một người phụ nữ có gốc rễ rất thú vị. Nếu cô đi xét nghiệm máu, bác sĩ huyết học sẽ rất ngạc nhiên”.

Đức Giáo Hoàng Phanxicô kết luận, bằng cách nói với các nhà báo có mặt cầu nguyện cho ngài. Ngài nói “Tôi cần nó”.

12. Chung quanh chuyến đi các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất của Đức Phanxicô

Vũ Văn An, 06/Feb/2019

Chuyến đi các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất của Đức Phanxicô dĩ nhiên là do lời mời của chính phủ nước này. Nhưng một trong các mục tiêu của chuyến đi là tham dự một hội nghị liên tôn quốc tế tổ chức bởi Hội Đồng Trưởng Thượng Hội Giáo đặt trụ sở tại các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, một sáng kiến tìm cách phản công chủ nghĩa cuồng tín tôn giáo bằng cách cổ vũ một Hội Giáo ôn hòa.

Đức Giáo Hoàng Phanxicô không phải là nhân vật quốc tế duy nhất tham dự Hội Nghị trên. Trước khi ngài tới, Thượng Phụ Kirill của Mạc Tư Khoa, đã gửi thư tới Hội Nghị lên án việc sử dụng tôn giáo làm căn cứ cho bạo lực.

Hội nghị diễn ra trong một quốc gia đa số theo Hồi Giáo nơi các nhóm thiểu số tôn giáo được “khoan dung” nhưng không được hưởng đầy đủ quyền tự do tôn giáo. Thượng phụ Kirill nhận định rằng Trung Đông đã chứng kiến nhiều hình thức quá khích khác nhau ẩn đằng sau các chiêu bài tôn giáo.

Khoảng 700 nhà lãnh đạo tôn giáo tham dự Hội Nghị này, với các đại biểu của các hệ phái Kitô giáo khác cũng như các đại biểu Do thái giáo, Ấn giáo, Đạo Sikh và Phật giáo. Hôm Chúa Nhật, khi Đức Phanxicô chưa tới, các đại biểu đã thăm dò các chủ đề như đối thoại liên tôn, đàn áp các cộng đồng tôn giáo và phương cách đối đầu với chủ nghĩa quá khích.

Trong số đại biểu Công Giáo có Đức Tổng Giám Mục người Ấn Độ Felix Machado, người nói với tờ Crux rằng ngài ngạc nhiên trước tiềm năng “người Hồi Giáo bắt đầu cởi mở” tương phản hẳn với chủ nghĩa dân túy của “mùa Xuân Ả Rập”. Đức Tổng Giám Mục trước

đây vốn là Phó Tổng Thư Ký của Hội Đồng Giáo Hoàng về Đối thoại Liên tôn trong các năm 1999-2008.

Ngài nhìn chính sách “khoan dung” dưới ánh sáng tích cực và rất hy vọng cao điểm đối thoại tại Adu Dhabi được người Hội Giáo tiếp tục khai triển. Đối thoại, theo ngài, là con đường duy nhất thay thế cho hận thù, tranh chấp, bạo lực nhân danh Thiên Chúa.

Thành thử Đức Phanxicô đến đây thực ra để bế mạc Hội Nghị bằng bài diễn văn đầu tiên trong hai bài diễn văn tại Adu Dhabi.

Nữ ký giả Inés San Martin cho rằng chuyến đi của Đức Phanxicô tới Adu Dhabi bị nhiều người tra vấn vì để tham dự một hội nghị liên tôn được tổ chức trong khuôn khổ “Năm Khoan Dung” của nước này. Nhưng không thiếu người ca ngợi vì đây là dịp độc nhất để tỏ dấu chỉ huynh đệ và khoan dung và nhắc cho mọi người nhớ công thức gần như câu kệ của Thánh Phanxicô rằng giết người nhân danh Thiên Chúa là điều không bao giờ được biện minh.

Một cử chỉ hết sức hòa đồng của Đức Phanxicô là đã cùng ngồi một xe buýt nhỏ với Đại Imam để cùng tới Điện Mushrif và trong suốt chuyến viếng thăm đã không sử dụng giáo hoàng xa (trừ Thánh Lễ), và thích dùng chiếc xe buýt nhỏ. Những cử chỉ này khiến Anwar Gargash, Ngoại trưởng các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, nhận định: chuyến viếng thăm này thêm một trang mới trong lịch sử khoan dung của đất nước, mang theo “giá trị nhân đạo lớn lao”.

Khai mạc Hội Nghị, Bộ trưởng bộ Khoan dung của các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, Sheikh Nahyan bin Mubarak, thúc giục thế giới cùng nhau tham gia khoan dung và tình huynh đệ để đạt được hòa bình và giảm thiểu tranh chấp chính trị.

Mặc dù có chính sách khoan dung, các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất vẫn duy trì nhiều hạn chế gắt gao đối với tự do tôn giáo, trong đó, có việc các Kitô hữu không được công khai về đức tin của họ. Vì thế nhiều người mong chuyến viếng thăm của Đức Phanxicô sẽ gây áp lực để có sự thay đổi, trong đó có việc mở một văn phòng địa

phương cho Caritas, một tổ chức bác ái hiện có mặt trên 100 quốc gia.

Thẳng thừng về Yemen

Không biết liệu ngài có gây được một áp lực nào trong lãnh vực này không, nhưng ngài không e dè gì trong việc kêu gọi hòa bình ở Yemen dù biết các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất là một trong các nhân tố kéo dài đau khổ ở đây.

Thực vậy, ngay ngày đầu tiên đặt chân lên các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, ngài đã lên tiếng kêu gọi chấm dứt cuộc chiến tại Yemen. Ngài nói: “Tình anh em của con người đòi nơi chúng ta, trong tư cách các đại diện tôn giáo thế giới, nghĩa vụ bác bỏ mọi sắc thái của hận thù ‘chiến tranh’. Tôi nghĩ cách riêng tới Yemen, Syria, Iraq và Libya”.

Cử chỉ trên được tờ New York Times lưu ý. Họ viết: trong gần 40 giờ tại các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã “phá bỏ nhiều cấm kỵ tế nhị... khi đặc biệt nhắc đến Yemen, nơi những người tiếp đón ngài đang dấn thân vào một cuộc chiến tranh bạo tàn, và kêu gọi các quốc gia khắp vùng Vịnh ban quyền công dân cho các cộng đồng thiểu số.

“Các lưu ý của Đức Phanxicô cực kỳ thẳng thắn đối với 1 vị giáo hoàng, người, theo quy luật tổng quát, vốn không chỉ trích xử sở đang tiếp đón mình và tránh việc kéo chú ý không thích đáng đối với các vấn đề mà các nhà cai trị của họ không muốn thảo luận.

“Nhưng hôm thứ Hai,... Đức Phanxicô rất thẳng thừng trong một bài diễn văn trước hàng trăm nhà lãnh đạo của nhiều tín ngưỡng khác nhau trong một ngày dành cho việc nhấn mạnh tới việc nhân loại cần phải ngưng việc sử dụng bạo lực nhân danh Thiên Chúa”

Tự do tôn giáo là điều chủ yếu

Cũng chính tính bộc trực ấy đã khiến một học giả Hoa Kỳ chuyên nghiên cứu về Hội Giáo hy vọng Đức Phanxicô sẽ lên tiếng tại các

Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất đòi có tự do tôn giáo trọn vẹn. Daniel Philpott, giáo sư khoa học chính trị tại Đại Học Notre Dame, tác giả cuốn sách mới xuất bản “Religious Freedom In Islam: The Fate of a Universal Human Right in the Muslim World Today” (Tự do Tôn giáo trong Hồi Giáo: Số phận Nhân quyền Phổ quát trong Thế giới Hồi giáo Ngày nay), cho rằng “đối thoại là chuyện có thể nhưng nó chỉ chân chính và chân thực nếu nó nêu lên các vấn đề gay go. Tự do tôn giáo là vấn đề gay go hơn cả”.

Ông hết lời ca ngợi chuyến đi, một việc làm Đức Giáo Hoàng xứng đáng với tên hiệu Phanxicô của ngài. Tuy nhiên, chuyến đi của Đức Phanxicô trong khía cạnh liên tôn không có gì mới lạ: các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất và Qatar vốn là hai nước Hồi Giáo ôn hòa, cởi vũ khoan dung và đối thoại. Và do đó, chuyến đi không mang lại sự thay đổi nào trong thái độ của họ. Nhưng nó có thể cổ vũ sự thay đổi này nơi các quốc gia Ả Rập khác.

Nói thế rồi Philpott cho rằng thành công hay không của chuyến đi là việc thành thực trao đổi liên quan đến vấn đề tự do tôn giáo, một nguyên tắc hết sức thân thiết của Đạo Công Giáo hiện nay, do Vatican II khởi xướng.

Tự do tôn giáo là nguyên tắc quan trọng nhất của công lý khi đưng đến tôn giáo, một nguyên tắc làm cho các tôn giáo là tôn giáo đích thực. Nó là vấn đề phẩm giá đối với các cá nhân và cộng đồng. Nó có liên hệ tích cực qua lại với dân chủ, hòa bình, phát triển kinh tế và thăng tiến phụ nữ và có liên hệ nghịch đảo qua lại với chiến tranh và khủng bố. Tự do tôn giáo cũng là một nhân quyền phổ quát, và là nhân quyền bị bác bỏ rộng rãi nhất ở các quốc gia đa số theo Hồi Giáo. Đối thoại mà không có tự do tôn giáo là đối thoại rẻ tiền, nông cạn, và đầy tính tuyên truyền.

Philpott rất sợ các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất chỉ nhắm mục đích vun sỏi tiếng tăm mình có tính quốc tế và phò thế giới, nhắm thương mại hoàn cầu, địa điểm du lịch, cổ vũ các hùn hạp quốc tế.

Nhưng nên biết, thứ sáu, ngày 1 tháng 2, trước khi đi các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, tại một ủy ban quốc tế hỗn hợp đối thoại thần học giữa người Công Giáo và các giáo hội Chính thống Đông phương, Đức Phanxicô từng lên tiếng kêu gọi Trung Đông trở thành lãnh thổ hòa bình và người Kitô hữu được thừa nhận là công dân trọn vẹn với các quyền bình đẳng.

Trong tuyên bố chung với Đại Imam của Al-Azhar, Đức Phanxicô cũng đã nhấn mạnh

đến việc các quốc gia phải cung cấp quyền “công dân đầy đủ”, cố ý trách cứ các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất, một quốc gia tuy rất cần công nhân ngoại quốc nhưng đã không cho họ đường nào để được nhập quốc tịch.

Văn kiện viết: “Khái niệm quyền công dân dựa trên sự bình đẳng về quyền lợi và nghĩa vụ, theo đó tất cả đều được hưởng công lý. Do đó, điều quan yếu là phải thiết lập trong các xã hội chúng ta ý niệm công dân đầy đủ và bác bỏ việc sử dụng kỳ thị của các hạn từ nhóm thiểu số vốn gây ra cảm giác cô lập và thấp kém. Sự lạm dụng hạn từ này mở đường cho sự thù địch và bất hòa; nó hủy bỏ bất cứ thành công nào và lấy đi các quyền tôn giáo và dân sự của một số công dân bị kỳ thị”.

Trước đó, bản văn quả quyết rằng “Tự do là quyền của mỗi người: mỗi cá nhân được hưởng tự do tín ngưỡng, suy nghĩ, phát biểu và hành động. Tính đa nguyên và sự đa dạng của các tôn giáo, màu da, giới tính, chủng tộc và ngôn ngữ đều hợp thánh ý Thiên Chúa trong sự khôn ngoan của Người, nhờ đó Người đã dựng nên con người. Sự

khôn ngoan thần thiêng này là nguồn gốc từ đó quyền tự do tín ngưỡng và quyền tự do được khác biệt đã phát sinh. Do đó, việc buộc mọi người phải tuân thủ một tôn giáo hoặc văn hóa nhất định phải bị bác bỏ, cũng như việc quá áp đặt lối sống văn hóa mà người khác không chấp nhận”.

Trong bài diễn văn đọc tại Hội nghị Liên tôn, ngài nhấn mạnh đến việc “mỗi người đều quý giá bằng nhau trong đôi mắt Thiên Chúa, Đấng không nhìn gia đình nhân loại bằng cái nhìn ưa thích (preferential) nhằm loại trừ, nhưng bằng cái nhìn nhân từ nhằm bao gồm”. Do đó, “thừa nhận cùng các quyền lợi như nhau cho mọi hữu thể nhân bản là tôn vinh danh Thiên Chúa trên mặt đất”.

Ngài còn nói thêm rằng “kẻ thù của tình anh em là chủ nghĩa duy cá nhân diễn dịch thành ước muốn tự khẳng định mình và phe nhóm mình trên người khác”. Đối với ngài, “lòng đạo đức tôn giáo đích thực hệ ở việc yêu mến Thiên Chúa hết lòng và yêu mến người lân cận của mình như chính mình... Mỗi hệ thống tín ngưỡng được mời gọi thắng vượt sự phân rẽ giữa bạn và thù, để tiếp nhận viên tượng nước trời, một viên tượng bao gồm người ta không đặc ân hay kỳ thị”

Đến đây, ngài bày tỏ sự đánh giá cao của ngài đối với “cam kết” của các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất “khoan dung và bảo đảm tự do thờ phượng, đối chất chủ nghĩa cực đoan và hận thù”. Ngài nhắc nhở họ rằng tình huynh đệ “ủng hộ sự đa dạng và các khác biệt giữa các anh chị em” và “thái độ đúng đắn không phải là độc dạng bắt buộc cũng không phải là chiết trung hòa giải”.

Ngài nói rõ thêm: đối thoại “giả thiết phải có bản sắc riêng của mình” một bản sắc “không nên bị làm ngơ để làm vui lòng người khác” và đồng thời, “nó đòi hỏi lòng can đảm của tính khác biệt, một tính vốn bao gồm việc phải nhìn nhận người khác cách trọn vẹn và tự do của họ, và cam kết do đó mà ra phải cố gắng sao cho các quyền lợi căn bản của người khác luôn được khẳng định ở khắp nơi và bởi mọi người”.

Ngài nhấn mạnh, “tự do tôn giáo” là một phần của tự do này.

Ngoài ý niệm tự do, Đức Phanxicô còn nhấn mạnh tới ý niệm công lý. Ngài nói: “không ai có thể tin vào Thiên Chúa mà lại không tìm cách sống công bằng với mọi người, theo Nguyên tắc vàng: ‘bất cứ điều gì bạn muốn người ta làm cho bạn, hãy làm như vậy cho họ; vì đây là lề luật và các tiên tri’ (Mt 7:12).

“Hòa bình và công lý không thể tách rời! Tiên tri Isaia nói: ‘hiệu quả của sự chính trực sẽ là hòa bình’, (32:17). Hòa bình chết khi nó bị ly dị khỏi công lý, nhưng công lý sẽ sai lầm nếu nó không phải là phổ quát. Một công lý chỉ dành cho các thành viên gia đình, đồng bào, tín hữu của cùng một đức tin là một công lý khập khiễng; đó là một sự bất công trá hình”!

Xét như thế, thiển nghĩ Đức Phanxicô đã chu toàn được mục tiêu của chuyến đi: đối thoại liên tôn (chứ không tranh luận) trong tinh thần tôn trọng sự thật, thẳng thắn nói lên quan điểm chân chính của mình về tự do tôn giáo, không phải chỉ một khía cạnh mà trong quan điểm tổng quan, tổng thể về nguyên tắc cốt lõi này theo viễn tượng của cả Thánh Kinh, giáo hội học lẫn nhân bản.

Cha xứ hoàn vũ

Tuy nhiên, mục tiêu chuyến đi không phải chỉ có thế. Nữ ký giả Inés San Martin nhìn nó dưới con mắt mục vụ khi đặt tựa đề cho bài viết của cô: “Pope becomes parish priest of Catholics on Arabian Peninsula” (Đức Giáo Hoàng trở thành cha xứ cho người Công Giáo ở Bán Đảo Ả Rập).

Ông cha xứ này bảo con chiêm mình sống đơn giản, trong một xã hội thừa mứa, theo các Môi Phúc. Ngài nói thế trong Thánh Lễ công cộng đầu tiên trong lịch sử tại một quốc gia đa số theo Hồi Giáo với sự tham dự của khoảng 180,000 người trong đó có 4,000 người Hồi Giáo!

San Martin tường trình rằng trong Thánh Lễ trên, chính phủ các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất đã trải thảm đỏ cho "ông cha xứ" này, tuyên bố 1 ngày nghỉ cho những ai có vé tham dự Thánh Lễ, và khi đoàn hộ tống của ngài bước vào nơi hành lễ, máy bay quân sự đã

diễn hành trên đầu công chúng trái màu vàng trắng, màu cờ Vatican, lên bầu trời.

Các Kitô hữu địa phương như được tăng sinh lực. Một tài xế taxi người Uganda cho hay: anh “phải” tham dự Thánh Lễ này vì đây là 1 biến cố có tiềm năng thay đổi lịch sử.

Không biết nó có thay đổi lịch sử hay không nhưng quả nó là lịch sử ở chỗ nó là cử hành Kitô Giáo công cộng đầu tiên trong lịch sử nước này, nơi tuy khoan dung với các nhóm thiểu số tôn giáo nhưng cấm họ không được công khai đức tin của mình! Gần một triệu người Công Giáo ở đây vốn được đối xử như những công dân bậc nhì.

Đúng như một cha xứ, trong bài giảng lễ, Đức Phanxicô “steered away” (lánh xa) chính trị và bất cứ vấn đề nào được ngài “thẳng thừng” đưa ra tối hôm trước. Ngài chỉ xin họ “đừng bác bỏ danh thánh Giêsu và kiên trì giữa nhiều khó khăn”. Ngài nói: “cha xin cho chúng con được ơn duy trì hoà bình và hợp nhất, sẵn sóc lẫn nhau bằng tình anh em tươi đẹp trong đó không có Kitô hữu hạng nhất hay hạng hai”.

Đức Phanxicô quả là một cha xứ hoàn vũ đến để củng cố đức tin của anh chị em mình.